

Προσευχή και Ευλαβική Ζωή

Μία Συλλογή αποσπασμάτων από τις Γραφές του Μπαχαλλά, του Μπαμπ
και του Αμπντολ-Μπαχά και τις επιστολές του Σόγι Εφέντι και του
Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης

Συντεταγμένη από το Τμήμα Ερευνών Του Παγκόσμιου Οίκου Δικαιοσύνης

Φεβρουάριος 2019

Η Δύναμη της Προσευχής

Επικοινωνία με τον Θεό

Το Πνεύμα και η Μορφή της Προσευχής

Ο Ρόλος του Διαλογισμού

Προσευχή, Διαλογισμός και Πράξη

Υποχρεωτικές Προσευχές

Ο Ευλαβικός χαρακτήρας της Κοινότητας

Περαιτέρω Θεωρήσεις

Προσευχές και Θεραπεία

Η Σπουδαιότητα της Αποστήθισης

Το Αντικείμενο της Δέησής μας

Επιπρόσθετα Κείμενα

Η δύναμη της προσευχής

Σε εκλιπαρώ ... να κάνεις την προσευχή μου μια φωτιά που θα κατακάψει τα πέπλα που με έχουν αποκλείσει από την ωραιότητά Σου και ένα φως που θα με οδηγήσει στον ωκεανό της Παρουσίας Σου.

(Μπαχαολλά, Prayers and Meditations by Baha'u'llah (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2008), CLXXXIII) [1]

Κάθε λέξη που εκπορεύεται από το στόμα του Θεού είναι προικισμένη με τέτοια δύναμη που μπορεί να ενσταλάξει νέα ζωή σε κάθε ανθρώπινο σώμα, αν είστε απ' αυτούς που κατανοούν αυτή την αλήθεια.

(Μπαχαολλά, Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαολλά LXXIV (Εκδόσεις Αηδώνι, 2005, σ. 109)[2]

Ψάλλε, ω υπηρέτη Μου, τους στίχους του Θεού που έφτασαν σε σένα, όπως ψέλνονται από αυτούς που Τον έχουν πλησιάσει, έτσι ώστε η γλυκύτητα της μελωδίας σου να ανάψει την ίδια την ψυχή σου και να προσελκύσει τις καρδιές όλων των ανθρώπων. Όποιος απαγγέλλει, στην ησυχία του δωματίου του, τους στίχους που αποκαλύφθηκαν από τον Θεό, οι διανεμητές άγγελοι του Παντοκράτορα θα σκορπίσουν πλατιά την ευωδία των λόγων που βγαίνουν από το στόμα του και θα κάνουν να πάλλεται η καρδιά κάθε ενάρετου ανθρώπου. Αν και αυτός στην αρχή μπορεί να μην αντιλαμβάνεται την επίδραση της προσευχής, παρ' όλα αυτά η δύναμη της θείας χάρης που του έχει απονεμηθεί, αναγκαστικά θα εξασκήσει αργά ή γρήγορα την επιρροή της στην ψυχή του. Έτσι έχουν οριστεί τα μυστήρια της Αποκάλυψης του Θεού χάρη στη θέληση Αυτού ο Οποίος είναι η πηγή της δύναμης και της σοφίας.

(Μπαχαολλά, Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαολλά CXXXVI, σ.222) [3]

Αν επιθυμείς την αιώνια ζωή, είσπνευσε την ουράνια ευωδιά. Και αν αναζητάς την παντοτινή ζωή, κατοίκησε κάτω από τη σκέπη του Λόγου του Θεού.

(Αμπντολ-Μπαχά, από μία Πινακίδα μεταφρασμένη από τα περσικά) [4]

Ο Λόγος του Θεού μπορεί να παρομοιαστεί με τις ζωογόνες αύρες της θειικής άνοιξης. Όταν ψέλνεται με πνευματικούς τόνους, χαρίζει την πνοή της ζωής και απονέμει αληθινή σωτηρία. Παράγει έναν ροδόκηπο μέσα από το αγνό χρώμα και μεταφέρει τη μοσχομύριστη ευωδιά του σε ολόκληρο τον κόσμο.

(Αμπντολ-Μπαχά, από μία Πινακίδα μεταφρασμένη από τα περσικά) [5]

Αν απαγγείλεις οποιαδήποτε από τις αποκαλυμμένες προσευχές και επιζητήσεις βοήθεια από τον Θεό με το πρόσωπό σου στραμμένο προς Αυτόν και Τον ικετεύσεις με αφοσίωση και ζήλο, η ανάγκη σου θα εισακουστεί.

(Αμπντολ-Μπαχά, από μία Πινακίδα μεταφρασμένη από τα περσικά) [6]

... Αυτός, ο Οποίος τους έχει εμπιστευθεί μια τόσο σπουδαία αποστολή προς τον κόσμο, περιμένει, υπομονετικά περιμένει από αυτούς που μοχθούν στον Θείο Του Αμπελώνα να στρέψουν τις καρδιές τους με προσευχή και ικεσία στον Παντοδύναμο και να επιζητήσουν τη βοήθεια και την καθοδήγηση εκείνη που μπορεί να τους δώσει τη δυνατότητα να εκτελέσουν το Θεϊκό Του Σχέδιο για αυτό τον κόσμο.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 7 Ιανουαρίου 1923 γραμμένη από τον Σόγι Εφέντι προς την μπαχάι κοινότητα της Πασαντένα, Καλιφόρνια) [7]

Αν διαβάσετε τα λόγια του Μπαχαολλά και του Αμπντολ-Μπαχά με ανιδιοτέλεια και προσοχή και τα συλλογιστείτε, θα ανακαλύψετε αλήθειες που ήταν πριν άγνωστες σε σας και θα αποκτήσετε μία ενόραση για τα προβλήματα που έχουν φέρει σε αμηχανία τους μεγάλους στοχαστές του κόσμου.

(Σε χειρόγραφο του Σόγι Εφέντι, επισυναπτόμενο σε μία επιστολή με ημερομηνία 30 Ιανουαρίου 1925 γραμμένη εκ μέρους του προς έναν πιστό) [8]

Ο Φύλακας εύχεται, επομένως, να προσεύχεστε και να ικετεύετε τον Παντοδύναμο ώστε να σας δίνει μεγαλύτερη ποσότητα από τη χάρη Του, έτσι ώστε μέσω αυτής η πνευματική σας ενέργεια να αναζωογονηθεί και εσείς να μπορέσετε να εμποτιστείτε περισσότερο με το πνεύμα

εκείνο που πρέπει οπωσδήποτε να κινητοποιεί, να στηρίζει και να ενισχύει κάθε ειλικρινή και αληθινό οπαδό της Πίστης.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 13 Μαρτίου 1934 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [9]

Επιθυμεί πάλι να σας διαβεβαιώσει ότι θα προσευχηθεί για την πνευματική σας πρόοδο στα Ιερά Μανσωλεία. Η δύναμη του Θεού μπορεί να μεταβάλει πλήρως τον χαρακτήρα μας και να μας κάνει όντα εντελώς διαφορετικά από τους προηγούμενους εαυτούς μας. Μέσω της προσευχής και της ικεσίας, της υπακοής στους θεϊκούς νόμους που έχει αποκαλύψει ο Μπαχαολλά, και τη συνεχώς αυξανόμενη υπηρεσία στην Πίστη Του, μπορούμε να αλλάξουμε τον εαυτό μας.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 22 Νοεμβρίου 1941 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [10]

Οι πιστοί, όπως όλοι γνωρίζουμε, θα πρέπει να προσπαθούν να δίνουν ένα τέτοιο παράδειγμα στην προσωπική τους ζωή και συμπεριφορά που οι άλλοι να νιώθουν την παρόρμηση να ασπαστούν μια Πίστη που αναπλάθει τον ανθρώπινο χαρακτήρα. Ωστόσο, δυστυχώς, δεν κατορθώνει ο καθένας εύκολα και γρήγορα τη νίκη επί του εαυτού του. Εκείνο που θα έπρεπε κάθε πιστός, καινούργιος ή παλιός, να συνειδητοποιήσει είναι ότι η Υπόθεση έχει την πνευματική δύναμη να μας αναδημιουργήσει αν καταβάλλουμε την προσπάθεια ν' αφήσουμε αυτή τη δύναμη να μας επηρεάζει, και η μεγαλύτερη βοήθεια σ' αυτή την περίπτωση είναι η προσευχή. Πρέπει να ικετεύουμε τον Μπαχαολλά να μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε τα ελαττώματα του δικού μας χαρακτήρα και επίσης να ασκούμε τη δύναμη της θέλησής μας για να γινόμαστε κύριοι του εαυτού μας.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 27 Ιανουαρίου 1945 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [11]

Προτείνει να κάνετε όλοι ειδικές προσευχές ώστε ο Θεός να σας στείλει δεκτικές ψυχές για να τις διδάξετε. Η προσευχή ξεκλειδώνει πόρτες που αλλιώς φαίνονται αδύνατον ν' ανοιχτούν!

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 28 Ιουνίου 1945 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [12]

Προτείνει να προσεύχεστε καθημερινά στον Μπαχαολλά να σας αφήσει να συναντήσετε μια ψυχή που είναι δεκτική στο Μήνυμά Του. Η δύναμη της προσευχής είναι πολύ μεγάλη και προσελκύει Θεϊκές επιβεβαιώσεις.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 30 Σεπτεμβρίου 1951 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [13]

Οι Δίδυμοι Φωτοδότες αυτής της λαμπρής εποχής μας έχουν διδάξει το εξής: Η προσευχή είναι η ουσιαστική πνευματική συνομιλία της ψυχής με τον Δημιουργό της, άμεση και χωρίς διαμεσολάβηση. Είναι η πνευματική τροφή που στηρίζει τη ζωή του πνεύματος. Σαν την πρωινή δροσούλα, φέρνει φρεσκάδα στην καρδιά και την καθαρίζει, εξαγνίζοντάς την από την προσκόλληση στο επιτακτικό εγώ. Είναι μια φωτιά που κατακαίει τα πέπλα και ένα φως που οδηγεί στον ωκεανό της επανένωσης με τον Παντοδύναμο. Πάνω στις φτερούγες της η ψυχή υψώνεται στους ουρανούς του Θεού και πλησιάζει κοντά στη θεϊκή πραγματικότητα. Από την ποιότητά της εξαρτάται η ανάπτυξη των απεριόριστων ικανοτήτων της ψυχής και η προσέλευση των ευεργεσιών του Θεού, αλλά η παράταση της προσευχής δεν είναι επιθυμητή.

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης από μία επιστολή με ημερομηνία 18 Δεκεμβρίου 2014 προς τους μπαχάι του Ιράν) [14]

Επικοινωνία με τον Θεό

Ψέλνεται τους στίχους του Θεού κάθε πρωί και βράδυ. Οποιοσδήποτε δεν τους ψέλνει δεν είναι πιστός στη Συνθήκη του Θεού και στη Διαθήκη Του και οποιοσδήποτε στρέφεται μακριά από αυτούς τους ιερούς στίχους αυτή την Ημέρα συγκαταλέγεται σε εκείνους που καθ' όλη την αιωνιότητα στράφηκαν μακριά από τον Θεό. Φοβηθείτε τον Θεό, ω υπηρέτες Μου, απαξάπαντες. Μην περηφανεύεστε για το πολύ διάβασμα των στίχων ή για ένα πλήθος ευσεβών πράξεων νύχτα και μέρα. Διότι αν ένας άνθρωπος διαβάσει έναν και μόνο στίχο με χαρά και ακτινοβολία θα είναι καλύτερο για αυτόν από το να διαβάσει εξαντλητικά όλα τα Ιερά Βιβλία του Θεού, του Βοηθού στον Κίνδυνο, του Αυθύπαρκτου. Διαβάστε τους ιερούς στίχους με τέτοιο μέτρο που να μην

κυριευτείτε από κόπωση και απόγνωση. Μην επιβάλλετε στις ψυχές σας κάτι που θα τις κουράσει και θα τις καταβάλει, αλλά αντιθέτως κάτι που θα τις ελαφρύνει και θα τις εξυψώσει, έτσι ώστε να μπορέσουν να πετάξουν με τις φτερούγες των Θείων στίχων προς τον Τόπο Χαραυγής των φανερών σημείων Του. Αυτό θα σας τραβήξει πιο κοντά στον Θεό, μακάρι να το κατανοούσατε.

(Μπαχαλλά, Κετάμπ-ε-Ακντάς, παρ. 149) [15]

Εξάγνισε το αφτί μου, ω Κύριέ μου, ώστε να μπορώ ν' ακούω τους στίχους που έχουν κατέλθει σ' Εσένα, και διαφώτισε την καρδιά μου με το φως της γνώσης Σου, και λύσε τη γλώσσα μου για να Σε μνημονεύει και να ψέλνει το εγκώμιό Σου. Μα την ισχύ Σου, ω Θεέ μου! Η ψυχή μου δεν είναι συνδεδεμένη με κανέναν εκτός από Εσένα και η καρδιά μου δεν αναζητά κανέναν εκτός από τον Ίδιο Σου τον Εαυτό.

(Μπαχαλλά, Prayers and Meditations by Baha'u'llah (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2008), LXXXIV) [16]

Ασχολήσου με τη θύμηση της Ωραιότητας Εκείνου ο Οποίος είναι ο Ασυγκράτητος, νωρίς το πρωί, και αναζήτησε επικοινωνία μαζί Του την ώρα της αυγής. Ω Αλί! Η θύμησή Μου είναι ένα θεραπευτικό φάρμακο για τις ψυχές και ένα φως για τις καρδιές των ανθρώπων.

(Μπαχαλλά, από μία Πινακίδα –μεταφρασμένη από τα περσικά) [17]

Σου προσφέρω ευχαριστίες, ω Σου που έχεις ανάψει τη φωτιά Σου μέσα στην ψυχή μου, και έχεις ρίξει τις ακτίνες του φωτός Σου μέσα στην καρδιά μου, που έχεις διδάξει τους υπηρέτες Σου πώς να Σε μνημονεύουν και τους έχεις αποκαλύψει τους τρόπους με τους οποίους μπορούν να Σε ικετεύουν, μέσω της πανάγιας και ύψιστης γλώσσας Σου και του πλέον σεπτού και πολύτιμου λόγου Σου. Αν δεν έδινες Εσύ την άδεια ποιος θα μπορούσε να αποτολμήσει να εκφράσει την ισχύ Σου και το μεγαλείο Σου, και αν δεν έδινες Εσύ την οδηγία, ποιος άνθρωπος θα μπορούσε να ανακαλύψει τους τρόπους της ευχαρίστησής Σου στο βασίλειο της δημιουργίας Σου;

(Μπαχαλλά, Prayers and Meditations by Baha'u'llah, CLXXVI) [18]

Κάνε την προσευχή μου, ω Κύριέ μου, μια κρήνη ζωντανών υδάτων μέσω των οποίων μπορώ να ζω όσο διαρκεί η κυριαρχία Σου και μπορώ να Σε μνημονεύω σε κάθε κόσμο των κόσμων Σου.

(Μπαχαλλά, Prayers and Meditations by Baha'u'llah, CLXXXIII) [19]

Ω Γιε του Φωτός! Ξέχασε τα πάντα εκτός από Εμένα και επικοινωνήσε με το πνεύμα Μου. Αυτή είναι η ουσία της εντολής Μου, συνεπώς στρέψου προς αυτήν.

(Μπαχαλλά, Απόκρυφα Λόγια, αραβικά, αρ. 16) [20]

Ω Υιε της Δόξας! Να είσαι γρήγορος στο μονοπάτι της αγιότητας και είσελθε στον ουρανό της επικοινωνίας μ' Εμένα. Καθάρισε την καρδιά σου με τη λάμψη του πνεύματος και σπεύσε προς την αυλή του Υψίστου.

(Μπαχαλλά, Απόκρυφα Λόγια, περσικά, αρ. 8) [21]

Δόξα σ' Εσένα, Σου είσαι εξυψωμένος πάνω από την περιγραφή οποιουδήποτε εκτός από τον Εαυτό Σου, αφού είναι πέρα από την ανθρώπινη αντίληψη να μεγαλύνει όπως αρμόζει τις αρετές Σου ή να κατανοεί την ενδότατη πραγματικότητα της Ουσίας Σου. Πόρρω απέχει από τη δόξα Σου να Σε περιγράψουν τα δημιουργήματά Σου ή κανείς εκτός του Εαυτού Σου να Σε γνωρίσει ποτέ. Εγώ Σε γνώρισα, ω Θεέ μου επειδή Σου έκανες τον Εαυτό Σου γνωστό σ' Εμένα, διότι αν δεν είχες αποκαλύψει τον Εαυτό Σου σ' Εμένα δε θα Σε γνώριζα. Σε λατρεύω επειδή με κάλεσες Σ' Εσένα, διότι αν δεν ήταν οι κλήσεις Σου δε θα Σε είχα λατρέψει.

(Μπαμπ, Selections from the Writings of the Báb (Haifa: Bahá'í World Centre, 1978), p. 203) [22]

Η θύμηση του Θεού μοιάζει με τη βροχή και τη δροσοσταλιά που χαρίζουν φρεσκάδα και χάρη στα άνθη και στους υάκινθους, τους αναζωογονούν και τους κάνουν ν' αποκτήσουν άρωμα, ευωδία και ανανεωμένη γοητεία. «Και είδες τη γη ξερή και άγονη: αλλά όταν στέλνουμε τη βροχή πάνω της, αναδύεται, διογκώνεται και φυτρώνει πλούσιο χορτάρι κάθε είδους.»¹ Πάσχισε, λοιπόν, να εξυμνείς και να δοξάζεις τον Θεό νύχτα και μέρα, έτσι ώστε ν' αποκτήσεις άπειρη φρεσκάδα και ομορφιά.

(Αμπντολ-Μπαχά, από μια Πινακίδα- μεταφρασμένη από τα περσικά) [23]

Αρμόζει στον υπηρέτη να προσεύχεται και να επιζητά βοήθεια από τον Θεό και να ικετεύει και να εκλιπαρεί για την αρωγή Του. Αυτό ταιριάζει στην κατάσταση της υποτέλειας, και ο Θεός θα ορίσει οτιδήποτε επιθυμεί, σύμφωνα με την τέλεια σοφία Του.

(Αμπντολ-Μπαχά, από μια Πινακίδα- μεταφρασμένη από τα αραβικά) [24]

Εξυμνημένος ας είναι ο Θεός, η καρδιά σου είναι απασχολημένη με τη μνεία του Θεού, η ψυχή σου ευφραίνεται από τις χαρμόσυνες ειδήσεις του Θεού και εσύ είσαι απορροφημένος στην προσευχή. Η κατάσταση της προσευχής είναι η καλύτερη κατάσταση, διότι ο άνθρωπος τότε συνδέεται με τον Θεό. Η προσευχή αληθινά απονέμει ζωή, ειδικά όταν προσφέρεται κατ' ιδίαν και σε ώρες, όπως τα μεσάνυχτα, όταν κανείς είναι απελευθερωμένος από τις καθημερινές έγνοιες.

(Αμπντολ-Μπαχά, Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá (Wilmette: Bahá'i Publishing Trust, 2009), no. 172) [25]

Πρέπει να προσπαθήσουμε να φτάσουμε σ' αυτή την κατάσταση απαλλαγμένοι απ' όλα τα πράγματα και απ' όλους τους ανθρώπους του κόσμου, στρεφόμενοι μόνο στον Θεό. Θα χρειαστεί κάποια προσπάθεια από τον άνθρωπο για να φτάσει σ' αυτή την κατάσταση αλλά πρέπει να εργαστεί και να αγωνιστεί για αυτό. Μπορούμε να τη φτάσουμε συλλογιζόμενοι και ενδιαφερόμενοι λιγότερο για τα υλικά πράγματα και περισσότερο για τα πνευματικά. Όσο απομακρυνόμαστε από το ένα, τόσο πλησιάζουμε στο άλλο. Η επιλογή είναι δική μας.

Η πνευματική μας αντίληψη και η εσωτερική μας όραση πρέπει ν' ανοίξουν, έτσι που να μπορούμε να βλέπουμε τα σημεία και τα ίχνη του πνεύματος του Θεού στο καθετί. Το καθετί μπορεί ν' αντανακλά σ' εμάς το φως του Πνεύματος.

(Αναφορά των λόγων του Αμπντολ-Μπαχά όπως παρατίθενται στο Μπαχαολλά και η Νέα Εποχή, J. E. Esslemont, Εκδόσεις Αηδόνη, 1986, σ. 109-10) [26]

Γνώριζε αληθινά, ότι αρμόζει στον αδύνατο να ικετεύει τον Ισχυρό, και σ' αυτόν που ζητά γενναιοδωρία να ικετεύει τον Ένδοξο Δωρητή. Όταν κανείς δέεται προς τον Κύριό του και στρέφεται προς Αυτόν ζητώντας γενναιοδωρία από τον Ωκεανό Του, αυτή η δέηση δίνει φως στην καρδιά του, φώτιση στην όρασή του, ζωή στην ψυχή του και εξύψωση στην ύπαρξή του.

(Αναφορά των λόγων του Αμπντολ-Μπαχά όπως παρατίθενται στο Μπαχαολλά και η Νέα Εποχή, J. E. Esslemont, Εκδόσεις Αηδόνη, 1986, σ. 113-14) [27]

Στην ανώτερη μορφή προσευχής, οι άνθρωποι προσεύχονται μόνο από αγάπη στον Θεό, όχι επειδή φοβούνται Αυτόν ή την κόλαση ή ελπίζουν στη γενναιοδωρία Του ή στον παράδεισο... Όταν ένας άνθρωπος ερωτεύεται είναι αδύνατον γι' αυτόν να μην αναφέρει το όνομα της αγαπημένης του. Πόσο δυσκολότερο είναι να μην αναφέρει το όνομα του Θεού, όταν Τον αγαπά... Ο πνευματικός άνθρωπος δε βρίσκει αγαλλίαση σε τίποτα άλλο εκτός από τη μνημόνευση του Θεού.

(Αναφορά των λόγων του Αμπντολ-Μπαχά όπως παρατίθενται στο Μπαχαολλά και η Νέα Εποχή, J. E. Esslemont, Εκδόσεις Αηδόνη, 1986, σ. 116) [28]

Όταν στρεφόμαστε προς τον Θεό με όλη μας την καρδιά και επικαλούμαστε το Όνομά Του, δημιουργείται μία πνευματική σύνδεση μέσω της οποίας γινόμαστε ένας αγωγός θεϊκής επίδρασης.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 19 Οκτωβρίου 1925 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [29]

¹ Κοράνι 22:5

Το Πνεύμα και η Μορφή της Προσευχής

Η πιο αποδεκτή προσευχή είναι εκείνη που προσφέρεται με απόλυτη πνευματικότητα και ακτινοβολία. Η παράτασή της δεν ήταν και δεν είναι αγαπητή από τον Θεό. Όσο πιο αποδεσμευμένη και πιο αγνή είναι η προσευχή, τόσο πιο αποδεκτή είναι ενώπιον του Θεού.

(Μπαμπ, Επιλογή από τις Γραφές του Μπαμπ, κεφ. 14, σ. 14, εκδόσεις Αηδόνη, 2012) [30]

Ο λόγος που έχει επιβληθεί η απομόνωση σε στιγμές δέησης είναι ο εξής, ότι μπορείς να δώσεις τη μέγιστη προσοχή σου στην ανάμνηση του Θεού, η καρδιά σου μπορεί ν' αναζωογονείται ανά πάσα στιγμή με το Πνεύμα Του, και να μην αποκλείεται ωσάν με πέπλο από τον Πολυαγαπημένο σου. Ας μην εκφράζει η γλώσσα σου ανειλικρινή αφοσίωση εξυμνώντας τον Θεό τη στιγμή που η καρδιά σου δεν είναι εναρμονισμένη με την ύψιστη Κορυφή της Δόξας και την Εστία της επικοινωνίας. Επομένως αν ζήσεις την Ημέρα της Αναστάσεως, ο καθρέφτης της καρδιάς σου θα είναι στραμμένος προς Αυτόν ο Οποίος είναι ο Ήλιος της Αλήθειας. Και αμέσως μόλις το φως Του ακτινοβολήσει η λάμψη του θα αντανακλά αυτοστιγμεί στην καρδιά σου. Διότι Αυτός είναι η Πηγή κάθε καλού και σ' Αυτόν επιστρέφουν τα πάντα. Αν όμως εμφανιστεί τη στιγμή που θα έχεις στραφεί μέσα σου για διαλογισμό, αυτό δε θα σε ωφελήσει, εκτός κι αν αναφέρεις το Όνομά Του με λόγια που Αυτός έχει αποκαλύψει. Διότι στην επερχόμενη Αποκάλυψη είναι Αυτός η Ανάμνηση του Θεού, επειδή οι δεήσεις που τώρα προσφέρεις έχουν οριστεί από το Σημείο του Μπαγιάν, ενώ Αυτός που θα λάμψει ακτινοβόλα την Ημέρα της Αναστάσεως είναι η Αποκάλυψη της ενδότερης πραγματικότητας που διαφυλάσσεται στο Σημείο του Μπαγιάν - μια Αποκάλυψη πιο ισχυρή, υπέρμετρα πιο ισχυρή από εκείνη που προηγήθηκε αυτής.

(Μπαμπ, Επιλογή από τις Γραφές του Μπαμπ, κεφ. 22, σ. 18) [31]

Όσον αφορά τις δεήσεις εκτός από την υποχρεωτική προσευχή, αν ψέλνονται από κοινού και με μια ευχάριστη και συγκινητική μελωδία, αυτό θα ήταν άκρως αποδεκτό.

(Αμπντολ-Μπαχά, από μία Πινακίδα- μεταφρασμένη από τα περσικά) [32]

Θα πρέπει να διατηρείται η απλότητα που χαρακτηρίζει την προσφορά μπαχάι προσευχών, είτε υποχρεωτικών είτε άλλων. Η ακαμψία και οι τελετουργίες θα πρέπει να αποφεύγονται αυστηρά.

(Σε χειρόγραφο του Σόγι Εφέντι, επισυναπτόμενο σε μία επιστολή με ημερομηνία 30 Οκτωβρίου 1936 γραμμένη εκ μέρους του προς έναν πιστό) [33]

Ο Αμπντολ-Μπαχά είπε κάποτε: «Ο λάτρης πρέπει να προσεύχεται με ένα αποδεσμευμένο πνεύμα, με άνευ όρων παράδοση της θέλησής του, συγκεντρωμένη προσοχή και πνευματική ζέση.... Αυτοματοποιημένες, τυπικές προσευχές που δεν αγγίζουν τον πυρήνα της καρδιάς δεν ωφελούν σε τίποτα.»

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 19 Οκτωβρίου 1925 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [34]

Όσον αφορά την ψαλμωδία Πινακίδων στον Ναό, ο Σόγι Εφέντι επιθυμεί σ' αυτή την περίπτωση να προτρέψει τους φίλους ν' αποφεύγουν όλες τις μορφές ακαμψίας και ομοιομορφίας σε ζητήματα λατρείας. Δεν υπάρχει καμία αντίρρηση να απαγγέλλονται και να ψέλνονται προσευχές στις ανατολίτικες γλώσσες, αλλά δεν υπάρχει επίσης καμία απολύτως υποχρέωση να υιοθετηθεί μια τέτοια μορφή προσευχής σε οποιαδήποτε ευλαβική τελετή στην κύρια αίθουσα του Ναού. Δε θα πρέπει ούτε να απαιτείται ούτε να απαγορεύεται. Το σημαντικό πράγμα που θα πρέπει να λαμβάνεται πάντα υπόψη είναι ότι, με εξαίρεση ορισμένες συγκεκριμένες υποχρεωτικές προσευχές, ο Μπαχαολλά δε μας έχει δώσει κανέναν αυστηρό ή ειδικό κανόνα σε ζητήματα λατρείας είτε μέσα στον Ναό είτε αλλού. Η προσευχή είναι ουσιαστικά μία επικοινωνία ανάμεσα στον άνθρωπο και τον Θεό και έτσι υπερβαίνει κάθε τελετουργική μορφή και τύπο.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 15 Ιουνίου 1935 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [35]

Οι καθημερινές προσευχές, με εξαίρεση τις ειδικές υποχρεωτικές προσευχές όπως τα «Ναμάζ»², μπορούν να απαγγέλλονται με οποιοδήποτε τρόπο επιλέξει ο πιστός. Δεν πρέπει επ' ουδενί να

² Η περσική λέξη Ναμάζ δηλώνει τις καθημερινές Υποχρεωτικές Προσευχές

επιβληθεί [συγκεκριμένη] ομοιομορφία στους πιστούς στην περίπτωση τέτοιων προσευχών. Ο λάτρης θα πρέπει ν' αφεθεί εντελώς ελεύθερος να προσευχηθεί όπως εκείνος επιθυμεί.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 6 Ιουλίου 1935 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [36]

Όσον αφορά τις πνευματικές σας εμπειρίες, ο Φύλακας ενδιαφέρεται πολύ να τις μοιραστείτε. Θα σας προέτρεπε, ωστόσο, να χρησιμοποιείτε και να διαβάσετε, στη διάρκεια του διαλογισμού και της προσευχής, τα λόγια που έχουν αποκαλυφτεί από τον Μπαχαλλά και τον Διδάσκαλο.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 6 Δεκεμβρίου 1935 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [37]

Ο αληθινός λάτρης, ενώ προσεύχεται, θα πρέπει να προσπαθεί όχι τόσο να ζητά από τον Θεό να εκπληρώσει τις ευχές και τις επιθυμίες του, αλλά περισσότερο να τις προσαρμόσει και να τις κάνει να συμμορφωθούν με τη Θέληση του Θεού. Μόνο με μια τέτοια στάση μπορεί κανείς να αντλήσει εκείνο το αίσθημα της εσωτερικής γαλήνης και ικανοποίησης που μπορεί να προσφέρει μόνο η δύναμη της προσευχής.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 26 Οκτωβρίου 1938 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [38]

Πιστεύει πως πρέπει να δίνεται περισσότερη έμφαση στη σπουδαιότητα και στη δύναμη της προσευχής, συμπεριλαμβανομένης και της χρήσης του Μεγίστου Ονόματος, αλλά όχι να υπερτονιστεί. Αυτό που είναι πραγματικά σημαντικό είναι το πνεύμα [που υπάρχει] πίσω από τα λόγια.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 16 Μαρτίου 1946 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [39]

Τις καθημερινές προσευχές πρέπει να τις λέει ο καθένας για τον εαυτό του, δεν έχει σημασία δυνατά ή σιωπηλά. Δεν υπάρχει συλλογική προσευχή εκτός από εκείνη για τους νεκρούς. Διαβάζουμε προσευχές θεραπείας και άλλες στις συγκεντρώσεις μας, αλλά η καθημερινή προσευχή αποτελεί μια προσωπική υποχρέωση, επομένως όταν τη λέει κάποιος άλλος δεν είναι το ίδιο από το να τη λέτε εσείς για τον εαυτό σας.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 31 Ιανουαρίου 1949 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [40]

Οι δυνάμεις που υπάρχουν σε λανθάνουσα κατάσταση στην προσευχή γίνονται εμφανείς όταν αυτή παρακινείται από την αγάπη του Θεού, πέρα από κάθε φόβο ή εύνοια και είναι απαλλαγμένη από επιδεικτισμό και δεισιδαιμονία. Πρέπει να εκφράζεται με μια ειλικρινή και αγνή καρδιά που συντελεί στον στοχασμό και στον διαλογισμό έτσι ώστε η λογική ικανότητα να μπορέσει να φωτιστεί από τα αποτελέσματά της. Μια τέτοια προσευχή θα ξεπερνάει τον περιορισμό των λέξεων και θα υπερβαίνει κατά πολύ τους απλούς ήχους. Η γλυκύτητα της μελωδία της πρέπει να χαροποιεί και να εξυψώνει την καρδιά και να ενισχύει τη διεισδυτική δύναμη του Λόγου, μετατρέποντας τις γήινες διαθέσεις σε ουράνιες ιδιότητες και εμπνέοντας ανιδιοτελή υπηρεσία προς την ανθρωπότητα.

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, από μία επιστολή με ημερομηνία 18 Δεκεμβρίου 2014 προς τους μπαχάι του Ιράν) [41]

Ο Ρόλος του Διαλογισμού

Στοχάσου ό,τι σου φανερώσαμε για να μπορέσεις ν' ανακαλύψεις τον σκοπό του Θεού, του Κυρίου σου και του Κυρίου όλων των κόσμων. Σ' αυτά τα λόγια έχουν διαφυλαχθεί τα μυστήρια της Θεϊκής Σοφίας.

(Μπαχαλλά, Ανθολογία από τις Γραφές του Μπαχαλλά, LXXIX) [42]

Ο Μπαχαλλά λέει ότι υπάρχει ένα σημάδι (από τον Θεό) σε κάθε φαινόμενο: το σημάδι της διάνοιας είναι η περισυλλογή και το σημάδι της περισυλλογής είναι η σιωπή, διότι είναι αδύνατο για έναν άνθρωπο να κάνει δύο πράγματα ταυτόχρονα. Δεν μπορεί την ίδια ώρα να μιλάει και να συλλογίζεται.

Είναι αυταπόδεικτο γεγονός πως ενόσω διαλογίζεσαι μιλάς με το ίδιο σου το πνεύμα. Σ' αυτή την κατάσταση του νου, θέτεις ορισμένα ερωτήματα στο πνεύμα σου και το πνεύμα απαντάει: το φως ελευθερώνεται και η πραγματικότητα αποκαλύπτεται.

Δεν μπορείς να χρησιμοποιήσεις τον όρο «άνθρωπος» για οποιοδήποτε ον που στερείται αυτή την ικανότητα του διαλογισμού. Χωρίς αυτήν, θα ήταν ένα απλό ζώο, κατώτερο από τα κτήνη.

Χάρη στην ικανότητα του διαλογισμού ο άνθρωπος φτάνει στην αιώνια ζωή. Χάρη σ' αυτήν δέχεται την πνοή του Αγίου Πνεύματος – η απονομή του Πνεύματος αποδίδεται με τη σκέψη και τον διαλογισμό.

Το ίδιο το πνεύμα του ανθρώπου αναζωογονείται και δυναμώνει κατά τη διάρκεια του διαλογισμού. Χάρη σ' αυτόν πράγματα για τα οποία ο άνθρωπος δε γνώριζε τίποτε ξεδιπλώνονται μπροστά του. Χάρη σ' αυτόν, δέχεται τη θεία έμπνευση, χάρη σ' αυτόν δέχεται την ουράνια τροφή.

Ο διαλογισμός είναι το κλειδί για ν' ανοίξουν οι πύλες των μυστηρίων. Σ' αυτή την κατάσταση ο άνθρωπος αφαιρείται. Σ' αυτή την κατάσταση ο άνθρωπος απομακρύνεται από όλα τα εξωτερικά αντικείμενα. Σ' αυτή την υποκειμενική διάθεση βυθίζεται στον ωκεανό της πνευματικής ζωής και μπορεί να ξεδιπλώσει τα μυστήρια που ενυπάρχουν στα πράγματα. Για να γίνει αυτό κατανοητό, σκεφτείτε τον άνθρωπο προικισμένο με δύο είδη όρασης. Όταν χρησιμοποιείται η δύναμη της εσωτερικής όρασης, η δύναμη της εξωτερικής όρασης δε βλέπει.

Αυτή η ικανότητα του διαλογισμού απελευθερώνει τον άνθρωπο από τη ζωική φύση, διακρίνει την ουσία των πραγμάτων, φέρνει τον άνθρωπο σ' επαφή με τον Θεό.

Αυτή η ικανότητα προβάλλει από τη σφαίρα του αόρατου τις επιστήμες και τις τέχνες. Χάρη στην ικανότητα του διαλογισμού γίνονται δυνατές οι εφευρέσεις και πραγματοποιούνται κολοσσιαία έργα. Χάρη σ' αυτήν οι κυβερνήσεις μπορούν να λειτουργήσουν ομαλά. Χάρη σ' αυτή την ικανότητα ο άνθρωπος εισέρχεται στην ίδια τη Βασιλεία του Θεού.

Παρόλα αυτά μερικές σκέψεις είναι άχρηστες για τον άνθρωπο. Είναι σαν τα κύματα που κινούνται στη θάλασσα χωρίς αποτέλεσμα. Αν όμως η ικανότητα του διαλογισμού βυθιστεί στο εσωτερικό φως και αποκτήσει θείες ιδιότητες, τότε τα αποτελέσματα θα εξασφαλισθούν.

Η ικανότητα του διαλογισμού μοιάζει με τον καθρέφτη. Αν τον τοποθετήσετε μπροστά σε γήινα αντικείμενα, θα καθρεφτίσει αυτά. Επομένως αν το πνεύμα του ανθρώπου συλλογίζεται γήινα θέματα θα διαποτιστεί από αυτά.

Αν όμως στρέψετε τον καθρέφτη του πνεύματός σας προς τον ουρανό, οι ουράνιοι αστερισμοί και οι ακτίνες του Ήλιου της Πραγματικότητας θα αντικατοπτριστούν στις καρδιές σας και θα αποκτηθούν οι αρετές της Βασιλείας.

Επομένως, ας κρατήσουμε αυτή την ικανότητα προς τη σωστή κατεύθυνση –στρέφοντάς την προς τον ουράνιο Ήλιο και όχι προς γήινα αντικείμενα- έτσι ώστε να μπορέσουμε ν' ανακαλύψουμε τα μυστικά της Βασιλείας και να κατανοήσουμε τις αλληγορίες της Βίβλου και τα μυστήρια του πνεύματος.

Είθε να γίνουμε πραγματικά καθρέφτες που αντανακλούν τις ουράνιες πραγματικότητες και είθε να γίνουμε τόσο αγνοί ώστε ν' αντανακλούμε τα αστέρια του ουρανού.

(Αμπντολ-Μπαχά, Ομιλίες στο Παρίσι 1911-1912 (Εκδόσεις Αηδόνη, 1995) αρ. 53) [43]

... βεβαίως οι μπαχάι μπορούν και θα πρέπει να διαλογίζονται πάνω στις σημασίες των γραφών και να προσπαθούν να συλλάβουν το νόημά τους στον μέγιστο βαθμό. Δεν μπορεί να υπάρχει καμία πιθανή αντίρρηση σ' αυτό. Ωστόσο, ορισμένα πράγματα, από την ίδια τους τη φύση, αποτελούν ένα μυστήριο για μας, τουλάχιστον στο τωρινό στάδιο της ανάπτυξής μας.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 14 Ιανουαρίου 1942 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [44]

Δεν έχουν υποδειχθεί προκαθορισμένες μορφές διαλογισμού στις διδασκαλίες, κανένα σχέδιο, ή κάτι παρόμοιο, για εσωτερική ανάπτυξη. Οι φίλοι προτρέπονται –μάλλον τους επιβάλλεται- να προσεύχονται και θα πρέπει επίσης να διαλογίζονται, αλλά ο τρόπος πώς να γίνει το τελευταίο αφήνεται εντελώς στο άτομο.

...

Η έμπνευση που λαμβάνεται μέσα από τον διαλογισμό είναι τέτοιας φύσης που δεν μπορεί κανείς να υπολογίσει ή να προσδιορίσει. Ο Θεός μπορεί να εμπνεύσει στον νου μας πράγματα για τα οποία δεν είχαμε πρότερη γνώση, αν Εκείνος το επιθυμεί.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 25 Ιανουαρίου 1943 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς κάποιους πιστούς) [45]

Μέσα από τον διαλογισμό μπορεί ν' ανοίξουν οι πόρτες βαθύτερης γνώσης και έμπνευσης. Φυσικά, αν κανείς διαλογίζεται ως μπαχάι συνδέεται με την Πηγή. Αν ένας άνθρωπος που πιστεύει στον Θεό διαλογίζεται, συγχρονίζεται με τη δύναμη και το έλεος του Θεού. Αλλά δεν μπορούμε να πούμε ότι οποιαδήποτε έμπνευση λαμβάνει ένα άτομο, που δε γνωρίζει τον Μπαχαλλά, ή δεν πιστεύει στον Θεό, προέρχεται μόνο και μόνο από το δικό του εγώ. Ο διαλογισμός είναι κάτι πολύ σημαντικό, και ο Φύλακας δε βλέπει κανέναν λόγο οι φίλοι να μη διδάσκονται πώς να διαλογίζονται, αλλά θα πρέπει να φυλάγονται από προληπτικές και ανόητες ιδέες που μπορεί να υπεισέρχονται σ' αυτόν.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 19 Νοεμβρίου 1945 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [46]

Πιστεύει ότι είναι καλύτερα για τους μπαχάι να χρησιμοποιούν τους Διαλογισμούς που έχουν δοθεί από τον Μπαχαλλά, κι όχι οποιαδήποτε καθορισμένη μορφή διαλογισμού που συνιστάται από κάποιον άλλον. Αλλά οι πιστοί πρέπει να αφήνονται ελεύθεροι ως προς αυτές τις λεπτομέρειες και να τους επιτρέπεται να έχουν το προσωπικό περιθώριο να βρουν το δικό τους επίπεδο επικοινωνίας με τον Θεό.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 27 Ιανουαρίου 1952 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [47]

Προσευχή, Διαλογισμός και Πράξη

Επομένως αγωνιστείτε ώστε οι πράξεις σας μέρα με τη μέρα να γίνονται όμορφες προσευχές. Στραφείτε προς τον Θεό και επιδιώξτε πάντοτε να κάνετε αυτό που είναι σωστό κι ευγενικό. Ενισχύστε τους φτωχούς, σηκώστε τους πεσμένους, παρηγορήστε τους λυπημένους, θεραπεύστε τους αρρώστους, καθησυχάστε τους τρομαγμένους σώστε τους καταπιεσμένους, χαρίστε ελπίδα στους απελπισμένους, προστατεύστε τους άπορους!

(Αμπντολ-Μπαχά, Ομιλίες στο Παρίσι, αρ. 26) [48]

Ω δούλα του Θεού! Ψάλλε τα Λόγια του Θεού και, αφού στοχαστείς τη σημασία τους, μετάφρασε τα σε πράξεις! Ζητώ από τον Θεό να σε κάνει να φτάσεις σε μια υψηλή στάθμη στη Βασιλεία της Ζωής για πάντα.

(Αμπντολ-Μπαχά, Tablets of Abdu'l-Bahá Abbas, vol. 1 (Chicago: Bahá'í Publishing Society, 1909), p. 85) [49]

Η προσευχή και ο διαλογισμός είναι πολύ σημαντικοί παράγοντες στην εμβάθυνση της πνευματικής ζωής του ατόμου, αλλά συνάμα πρέπει να υπάρχει και η πράξη και το παράδειγμα, καθώς υπάρχουν χειροπιαστά αποτελέσματα από το πρώτο. Και τα δύο είναι ουσιώδη.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 15 Μαΐου 1944 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [50]

Ο Διδάσκαλος έλεγε πως καθοδήγηση είναι όταν οι πόρτες ανοίγουν αφού έχουμε προσπαθήσει. Μπορούμε να προσευχηθούμε, να ζητήσουμε να πράξουμε μόνο ό,τι θέλει ο Θεός, να προσπαθήσουμε, και μετά αν διαπιστώσουμε ότι το σχέδιό μας δε λειτουργεί, να υποθέσουμε ότι δεν είναι το σωστό, τουλάχιστον για εκείνη τη στιγμή.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 29 Οκτωβρίου 1952 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [51]

Όταν ένα άτομο γίνεται μπαχάι, βασικά αυτό που γίνεται είναι ότι ο σπόρος του πνεύματος αρχίζει να φυτρώνει στην ανθρώπινη ψυχή. Αυτός ο σπόρος πρέπει να ποτιστεί από τις βροχές του Αγίου Πνεύματος. Αυτά τα δώρα του πνεύματος λαμβάνονται μέσω προσευχής, διαλογισμού, μελέτης των Άγιων Λόγων και υπηρεσίας στην Υπόθεση του Θεού. Το γεγονός είναι ότι η υπηρεσία στην Υπόθεση μοιάζει με το άροτρο που οργώνει το φυσικό χώμα όταν σπέρνονται οι σπόροι. Είναι απαραίτητο να οργωθεί το χώμα, έτσι ώστε να εμπλουτιστεί και έτσι να προκαλέσει

μία πιο δυναμική ανάπτυξη του σπόρου. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο η εξέλιξη του πνεύματος συμβαίνει μέσω του οργώματος του χώματος της καρδιάς έτσι ώστε να είναι μία συνεχής αντανάκλαση του Αγίου Πνεύματος. Με αυτό τον τρόπο, το ανθρώπινο πνεύμα μεγαλώνει και αναπτύσσεται αλματωδώς.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 6 Οκτωβρίου 1954 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [52]

Οι φίλοι ... θα πρέπει να στρέφονται προς τον Θεό για καθοδήγηση με προσευχή και διαλογισμό, θα πρέπει να μελετούν τις Διδασκαλίες της Πίστης και μετά να εγερθούν και να δράσουν. Η προσευχή, ο διαλογισμός και η μελέτη, χωρίς δράση, δεν έχουν καμία αξία, και η πράξη πρέπει να ενισχύεται από αυτά τα άλλα πράγματα, τα οποία ενισχύουν την ψυχή και τρέφουν τον νου.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 30 Μαΐου 1956 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς τα Χέρια της Υπόθεσης στην Ασία) [53]

Ο αγαπημένος Φύλακας έχει τονίσει ξανά και ξανά ότι, για να διδάξει το άτομο την Πίστη, πρέπει να μελετήσει βαθιά τον Θεϊκό Λόγο, να ρουφήξει τα ζωογόνα ύδατά της και να απολαύσει τις ένδοξες διδασκαλίες της. Μετά θα πρέπει να διαλογιστεί πάνω στη σπουδαιότητα του Λόγου, και αφού βρει τα πνευματικά του βάθη, να προσευχηθεί για καθοδήγηση και βοήθεια. Αλλά το πιο σημαντικό, μετά την προσευχή είναι η πράξη. Αφού προσευχηθεί και διαλογιστεί το άτομο, πρέπει να εγερθεί, βασιζόμενο πλήρως στην καθοδήγηση και την επιβεβαίωση του Μπαχαλλά, για να διδάξει την Πίστη Του. Η σταθερότητα στη δράση είναι ουσιαστική, ακριβώς όπως η σοφία και η τόλμη είναι αποτελεσματικές στη διδασκαλία. Το άτομο πρέπει να θυσιάσει τα πάντα για αυτό τον στόχο, και μετά θα κερδηθούν οι νίκες.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 30 Μαΐου 1956 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς τα Χέρια της Υπόθεσης στις Ηνωμένες Πολιτείες) [54]

Η διδασκαλία είναι η πηγή Θεϊκής Επιβεβαίωσης. Δεν αρκεί να προσεύχεται κανείς επιμελώς για καθοδήγηση, αλλά αυτή η προσευχή πρέπει ν' ακολουθηθεί από διαλογισμό για τις καλύτερες μεθόδους της πράξης και μετά η ίδια η πράξη. Ακόμη κι αν η πράξη δεν αποφέρει άμεσα αποτελέσματα, ή δεν είναι εντελώς σωστή, αυτό δεν έχει μεγάλη σημασία, επειδή οι προσευχές μπορούν ν' απαντηθούν μόνο μέσα από την πράξη και αν κάποιου η πράξη είναι λανθασμένη, ο Θεός μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτή τη μέθοδο για να δείξει τον σωστό δρόμο. Επομένως εσείς και τα άλλα μέλη του ... Συμβουλίου πρέπει να εγερθείτε και να διδάξετε με επιμέλεια την Υπόθεση. Θα διαπιστώσετε ότι θα καθοδηγηθείτε και θα επιβεβαιωθείτε σ' αυτό το έργο.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 22 Αυγούστου 1957 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [55]

Υποχρεωτικές Προσευχές

Όσο για την αναφορά σου στην Υποχρεωτική Προσευχή: όντως, οποιοσδήποτε τη διαβάξει αυτή με απόλυτη ειλικρίνεια θα προσελκύσει όλα τα δημιουργήματα και θα απονείμει νέα ζωή στον κόσμο της ύπαρξης. Αυτός ο υπηρέτης εκλιπαρεί τον Κύριό του να βοηθήσει τους αγαπημένους Του σ' εκείνο που θα τους απαλλάξει από τις αντιξοότητες αυτού του κόσμου, τις έγνοιές του, τις απογοητεύσεις του και το σκοτάδι του και θα τους κοσμήσει με εκείνο που θα τους τραβήξει κοντά Του κάτω από όλες τις συνθήκες. Αυτός, αληθινά, είναι ο Κατέχων τα πάντα, ο Πλέον Υψηλός.³

(Μπαχαλλά, από μία Πινακίδα- μεταφρασμένη από τα αραβικά και τα περσικά) [56]

³ Αυτή η Πινακίδα αποκαλύφθηκε με τη φωνή του γραφέα του Μπαχαλλά, Μιρζά Αγά Τζαν, με τον τίτλο Χαντεμολλά (Υπηρέτης του Θεού). Από σεβασμό, οι μπαχάι, αντί να απευθύνονται άμεσα στον Μπαχαλλά, έγραφαν στον Μιρζά Αγά Τζαν. Η απάντηση είχε τη μορφή επιστολής από τον Μιρζά Αγά Τζαν που παρέθετε τα λόγια του Μπαχαλλά, αλλά, στην πραγματικότητα, υπαγορευόταν εξ ολοκλήρου από τον Μπαχαλλά. Όλα τα μέρη αυτών των Πινακίδων, ακόμη κι εκείνα που φαινομενικά είναι λόγια του Μιρζά Αγά Τζαν, είναι Αγίες Γραφές που έχουν αποκαλυφτεί από τον Μπαχαλλά.

Οι υποχρεωτικές προσευχές είναι δεσμευτικές αφού συντελούν στην ταπεινοφροσύνη και στην υποτακτικότητα, στην προσήλωση του προσώπου προς τον Θεό και στην έκφραση αφοσίωσης σ' Αυτόν. Μέσω τέτοιων προσευχών ο άνθρωπος διατηρεί επικοινωνία με τον Θεό, επιζητεί να πλησιάσει κοντά σ' Αυτόν, συνομιλεί με τον αληθινό Πολυαγαπημένο της καρδιάς του, και φτάνει σε πνευματικά επίπεδα.

(Αμπντολ-Μπαχά, από μια Πινακίδα – μεταφρασμένη από τα περσικά) [57]

Γνώριζε αληθινά ότι σε κάθε λέξη και κίνηση της υποχρεωτικής προσευχής υπάρχουν υπαινιγμοί, μυστήρια και μία σοφία που ο άνθρωπος είναι ανίκανος να κατανοήσει και δεν μπορούν τα γράμματα και οι πάπυροι να περιλάβουν.

(Αμπντολ-Μπαχά, από μια Πινακίδα – μεταφρασμένη από τα αραβικά) [58]

Αναφορικά με την ερώτηση που σας είχε ζητηθεί από το Συμβούλιο του Λονδίνου να υποβάλετε στον Φύλακα σχετικά με την απαγγελία των «Μονατζάτ»:4 Επιθυμεί να επιστήσω την προσοχή σας στο γεγονός ότι υπάρχει μια θεμελιώδης διαφορά ανάμεσα στο «Ναμάζ» και στο «Μονατζάτ». Ενώ το πρώτο, το οποίο έχει οριστεί συγκεκριμένα από τον Μπαχαολλά, είναι υποχρεωτικό και πρέπει, σύμφωνα με τις συγκεκριμένες οδηγίες που έχουν δοθεί στο Ακντάς, να απαγγέλλεται κατ' ιδίαν, το τελευταίο δεν είναι ούτε υποχρεωτικό ούτε και υπάρχει κάποιος προκαθορισμένος τρόπος για την απαγγελία του. Αλλά, παρόλο που οι φίλοι είναι συνεπώς ελεύθεροι να ακολουθούν τη δική τους κλίση όταν διαβάζουν το «Μονατζάτ», θα πρέπει να φροντίζουν ώστε οποιονδήποτε τρόπο εφαρμόσουν να μην αποκτήσει έναν πολύ αυστηρό χαρακτήρα και έτσι να εξελιχθεί σε κανόνα.

Αυτό είναι ένα σημείο που πρέπει να έχουν πάντα υπόψη οι φίλοι, για να μην παρεκκλίνουν από τον ξεκάθαρο δρόμο που έχει υποδειχτεί στις Διδασκαλίες.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 25 Οκτωβρίου 1934 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [59]

... οι υποχρεωτικές προσευχές έχουν από την ίδια τους τη φύση μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και είναι προικισμένες με μια μεγαλύτερη δύναμη από ό,τι οι μη υποχρεωτικές και ως εκ τούτου είναι ουσιώδεις.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 4 Ιανουαρίου 1936 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [60]

Οι οδηγίες που ακολουθούν αυτές τις προσευχές, όπως το πλύσιμο των χεριών και του προσώπου, της υπόκλισης και της ανύψωσης των χεριών, έχουν σίγουρα καθοριστεί από τον Μπαχαολλά και ως εκ τούτου θα πρέπει να εκτελούνται καθ' ολοκληρία και με πεποίθηση από τους πιστούς και ιδιαίτερα από τους μπαχάι νέους, στους ώμους των οποίων έχει ανατεθεί η ευθύνη της υπεράσπισης της αλήθειας και η διαφύλαξη της ακεραιότητας των νόμων και διατάξεων της Πίστης.

Οι καθημερινές υποχρεωτικές προσευχές είναι τρεις στον αριθμό. Η μικρότερη αποτελείται από έναν στίχο που πρέπει ν' απαγγέλλεται μία φορά κάθε εικοσιτέσσερις ώρες το μεσημέρι. Η μεσαία, που αρχίζει με τα λόγια, «ο Κύριος είναι μάρτυς μου ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από Αυτόν,» πρέπει ν' απαγγέλλεται τρεις φορές την ημέρα, το πρωί, το μεσημέρι και το βράδυ. Αυτή η προσευχή συνοδεύεται από ορισμένες σωματικές κινήσεις και χειρονομίες. Η μεγάλη προσευχή, που είναι η πιο σύνθετη από τις τρεις, πρέπει ν' απαγγέλλεται μόνο μία φορά το εικοσιτετράωρο και οποιαδήποτε ώρα νιώθει κανείς ότι έχει τη διάθεση.

Ο πιστός είναι εντελώς ελεύθερος να επιλέξει οποιαδήποτε από αυτές τις τρεις προσευχές, αλλά είναι υποχρεωμένος ν' απαγγέλλει μία από αυτές, και σύμφωνα με όποιες τυχόν καθορισμένες υποδείξεις τη συνοδεύουν.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 10 Ιανουαρίου 1936 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά) [61]

Είχατε ρωτήσει για την εκτέλεση των υποχρεωτικών προσευχών στο Μασρεκολ-Ασκάρ. Μου είπε να γράψω: «Δεν απαγορεύεται η υποχρεωτική προσευχή στο Μασρεκολ-Ασκάρ, αλλά δεν έχει απαιτηθεί και ούτε απαιτείται από τους φίλους να την εκτελούν στον Ναό. Η ομαδική προσευχή

4 η περσική λέξη Μονατζάτ δηλώνει την προσευχή'

απαγορεύεται, εκτός από την περίπτωση της Προσευχής για τους Νεκρούς. Ο προσδιορισμός του χώρου και ο καθορισμός των συνθηκών για την απαγγελία των υποχρεωτικών προσευχών στο Μασρεκολ-Ασκάρ είναι ζητήματα δευτερεύουσας σημασίας που πρέπει να παραπεμφθούν στο Πνευματικό Συμβούλιο εκείνης της πόλης.»

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 30 Ιανουαρίου 1937 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [62]

Ο Φύλακας εκτιμά ιδιαίτερα το γεγονός ότι τηρείτε πιστά την εντολή του Μπαχαλλά αναφορικά με την απαγγελία των καθημερινών υποχρεωτικών προσευχών, και έτσι έχετε αποτελέσει ένα υψηλό παράδειγμα για τους υπόλοιπους μπαχάι νέους. Αυτές οι καθημερινές προσευχές έχουν προικιστεί με μια ιδιαίτερη ισχύ που μόνοι εκείνοι που τις απαγγέλλουν τακτικά μπορούν να εκτιμήσουν δρόντως. Οι φίλοι θα πρέπει να προσπαθούν επομένως να χρησιμοποιούν καθημερινά αυτές τις προσευχές, όποιες κι αν είναι οι ιδιάζουσες συνθήκες και καταστάσεις της ζωής τους.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 23 Φεβρουαρίου 1939 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [63]

Αναφορικά με την ερώτησή σας σχετικά με τις τρεις καθημερινές υποχρεωτικές προσευχές: Ο μπαχάι λάτρης δεν απαιτείται να τις απαγγέλλει όλες την ίδια μέρα, αλλά πρέπει να επιλέξει μία, και θα πρέπει επίσης να συμμορφωθεί αυστηρά με οποιεσδήποτε οδηγίες έχουν αποκαλυφτεί από τον Μπαχαλλά σε σχέση με την απαγγελία της, όπως την ανύψωση χεριών, διάφορες γονυκλισίες, κλπ. Εκείνοι που για κάποιον λόγο, ειδικά όταν είναι σωματικά ανήμποροι να τηρήσουν αυτούς τους κανονισμούς εξαιτίας αρρώστιας ή κάποιας σωματικής ανεπάρκειας, δεν μπορούν να συμμορφωθούν με αυτές τις οδηγίες είναι προτιμότερο να επιλέξουν τη μικρή προσευχή, που είναι εξαιρετικά απλή.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 7 Δεκεμβρίου 1939 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [64]

Θα σας συμβούλευε να χρησιμοποιήσετε μόνο τη μικρή μεσημεριανή Υποχρεωτική Προσευχή. Αυτή δεν έχει γονυκλισίες και προϋποθέτει μόνο όταν τη λέει ο πιστός να στρέφει το πρόσωπό του προς την Άκκα όπου έχει ταφεί ο Μπαχαλλά. Αυτό είναι ένα φυσικό σύμβολο εσωτερικής πραγματικότητας, ακριβώς όπως το φυτό τεντώνεται προς το φως του ήλιου –από το οποίο λαμβάνει ζωή και ανάπτυξη- έτσι στρέφουμε τις καρδιές μας προς τη Φανέρωση του Θεού, τον Μπαχαλλά, όταν προσευχόμαστε. Και στρέφουμε το πρόσωπό μας, στη διάρκεια αυτής της σύντομης προσευχής, εκεί όπου κείται η σκόνη Του σ' αυτή τη γη σαν σύμβολο της εσωτερικής πράξης.

Ο Μπαχαλλά έχει μειώσει όλες τις τελετουργίες και τους τύπους εντελώς στο ελάχιστο στην Πίστη Του. Οι λίγοι τύποι που υπάρχουν –όπως εκείνοι που συνδέονται με τις δύο μεγαλύτερες υποχρεωτικές προσευχές -είναι μόνο σύμβολα εσωτερικής στάσης. Υπάρχει μία σοφία μέσα τους και μία μεγάλη ευλογία, αλλά δεν μπορούμε να αναγκάσουμε τον εαυτό μας να καταλάβει ή να νιώσει αυτά τα πράγματα, για αυτό και μας έδωσε την πολύ μικρή και απλή προσευχή, για εκείνους που δεν ένιωθαν την επιθυμία να εκτελέσουν τις πράξεις που συνδέονται με τις άλλες δύο.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 24 Ιουνίου 1949 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [65]

Αναφορικά με τα ερωτήματα σχετικά με την ορθή χρήση της Μεγάλης Υποχρεωτικής Προσευχής: Όλες οι γραφές της Πίστης μπορούν να διαβαστούν και θα πρέπει να διαβάζονται για την καθοδήγηση και την εμπνευση των φίλων. Αυτό περιλαμβάνει και τις ειδικές προσευχές. Αν ένας πιστός είναι σωματικά ανίκανος να εκτελέσει τις γονυκλισίες που συνοδεύουν μία από τις προσευχές, και παραταύτα ποθεί να την πει ως υποχρεωτική προσευχή, τότε μπορεί να το κάνει αυτό. Λέγοντας σωματική ανικανότητα εννοείται μία πραγματική σωματική ανεπάρκεια την οποία ένας γιατρός θα βεβαίωνε ως γνήσια.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 17 Φεβρουαρίου 1955 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς το Τοπικό Πνευματικό Συμβούλιο του Λος Άντζελες, Καλιφόρνια) [66]

Έχουμε ορίσει, επομένως, ότι επιβάλλεται όλοι οι πιστοί να εμβαθύνουν την επίγνωσή τους σχετικά με τις ευλογίες που απονέμονται από τους νόμους που άμεσα καλλιεργούν την ευλαβική

ζωή του ατόμου και, συνεπώς, της κοινότητας. Τα ουσιαστικά στοιχεία αυτών των νόμων είναι γνωστά σε όλους τους μπαχάι, αλλά η απόκτηση μεγαλύτερης ενόρασης αναφορικά με τη σπουδαιότητά τους πρέπει να περιλαμβάνει την εκτέλεση όλων των θεϊκά αποκαλυμμένων πλευρών της τήρησής τους. Αυτοί είναι οι νόμοι που σχετίζονται με την υποχρεωτική προσευχή, τη νηστεία και την απαγγελία του Μεγίστου Ονόματος ενενήντα πέντε φορές την ημέρα.

Ο Μπαχαλλά βεβαιώνει: «Κάποιος που δεν εκτελεί ούτε καλές πράξεις ούτε πράξεις λατρείας μοιάζει με ένα δέντρο που δε φέρει καθόλου καρπούς και με μία πράξη που δεν αφήνει καθόλου ίχνη. Οποιοσδήποτε βιώσει την άγια έκσταση της λατρείας θα αρνηθεί να ανταλλάξει μια τέτοια πράξη ή οποιοδήποτε εγκώμιο του Θεού με όλα όσα υπάρχουν στον κόσμο. Η νηστεία και η υποχρεωτική προσευχή είναι σαν δύο φτερούγες για τη ζωή του ανθρώπου. Ευλογημένος ας είναι εκείνος που υψώνεται με τη βοήθειά τους στον ουρανό της αγάπης του Θεού, του Κυρίου όλων των κόσμων.»

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, από μία επιστολή με ημερομηνία 28 Δεκεμβρίου 1999 προς τους μπαχάι του κόσμου) [67]

Ο Ευλαβικός Χαρακτήρας της Κοινότητας

Συγκεντρωθείτε μαζί με απόλυτη χαρά και αδελφότητα και απαγγείλετε τους στίχους που έχουν αποκαλυφτεί από τον ελεήμονα Κύριο. Κάνοντας έτσι, οι πύλες της αληθινής γνώσης θα ανοίξουν στις εσωτερικές σας υπάρξεις και τότε θα νιώσετε προικισμένοι με σταθερότητα και οι καρδιές σας θα γεμίσουν από ακτινοβόλα χαρά.

(Μπαχαλλά, από μία Πινακίδα –μεταφρασμένη από τα αραβικά) [68]

Ρωτήσατε για τους τόπους λατρείας και τον λόγο της ύπαρξής τους. Η σοφία που υπάρχει στην ανέγερση τέτοιων κτηρίων είναι ότι σε μια δεδομένη ώρα, οι άνθρωποι θα πρέπει να ξέρουν ότι είναι η στιγμή να συναντηθούν, και όλοι θα πρέπει να συγκεντρωθούν, και, αρμονικά συντονισμένοι ο ένας με τον άλλον, να ενασχοληθούν με την προσευχή, με αποτέλεσμα, από αυτή τη σύναξη ν' αναπτυχθεί και ν' ανθίσει η ενότητα και η στοργή στην ανθρώπινη καρδιά.

(Αμπντολ-Μπαχά, Selections from the Writings of Abdu'l-Bahá, no. 58) [69]

Δόξα τω Θεώ, εσείς οι δύο επιδείξατε την αλήθεια των λόγων σας με τις πράξεις σας και κερδίσατε τις επιβεβαιώσεις του Κυρίου, του Θεού. Κάθε πρωί, με το πρώτο φως, συγκεντρώνετε τα μπαχάι παιδιά μαζί και τα διδάσκετε προσευχές. Αυτή είναι η πλέον αξιόπαινη πράξη και φέρνει χαρά στις καρδιές των παιδιών: το να στρέφουν, κάθε πρωί, το πρόσωπό τους προς τη Βασιλεία, να μνημονεύουν τον Κύριο και να δοξάζουν το Όνομά Του, και με τις πιο γλυκές φωνές, να ψέλνουν και να απαγγέλλουν.

Αυτά τα παιδιά μοιάζουν με νεαρά φυτά και μαθαίνοντάς τους τις προσευχές είναι σαν να αφήνετε τη βροχή να πέφτει πάνω τους, έτσι ώστε να γίνουν τρυφερά και φρέσκα και οι απαλές αύρες της αγάπης του Θεού να πνεύσουν πάνω τους, κάνοντάς τους να τρέμουν από χαρά.

(Αμπντολ-Μπαχά, Selections from the Writings of Abdu'l-Bahá, no. 11 5) [70]

Ο κύριος λόγος που τα δεινά οργιάζουν τώρα στην κοινωνία είναι η έλλειψη πνευματικότητας. Ο υλιστικός πολιτισμός της εποχής μας έχει τόσο πολύ απορροφήσει την ενέργεια και το ενδιαφέρον της ανθρωπότητας που οι άνθρωποι γενικά δε νιώθουν πια την ανάγκη να υψωθούν πάνω από τις δυνάμεις και τις συνθήκες της καθημερινής τους υλικής ύπαρξης. Δεν υπάρχει επαρκής ζήτηση για πράγματα που θα ονομάζαμε πνευματικά για να τα διαφοροποιήσουμε από τις ανάγκες και τις απαιτήσεις της φυσικής μας ύπαρξης. Η οικουμενική κρίση που επηρεάζει την ανθρωπότητα έχει, συνεπώς, ουσιαστικά πνευματικές αιτίες. Το πνεύμα της εποχής, αν το δει κανείς γενικά, είναι αντιθρησκευτικό. Η άποψη του ανθρώπου για τη ζωή παραείναι ωμή και υλιστική για να του δίνει τη δυνατότητα να ανυψώσει τον εαυτό του στις υψηλότερες σφαίρες του πνεύματος.

Αυτή την τόσο οικτρά νοσηρή κατάσταση, στην οποία έχει πέσει η κοινωνία, επιζητεί η θρησκεία να βελτιώσει και να μεταμορφώσει. Διότι ο πυρήνας της θρησκευτικής πίστης είναι εκείνο το μυστικιστικό αίσθημα που ενώνει τον άνθρωπο με τον Θεό. Αυτή η κατάσταση της πνευματικής κοινωνίας μπορεί να πραγματοποιηθεί και να διατηρηθεί μέσω διαλογισμού και προσευχής. Και αυτός είναι ο λόγος που ο Μπαχαλλά έχει τόσο πολύ τονίσει τη σπουδαιότητα της λατρείας. Δεν αρκεί ένας πιστός απλώς και μόνο ν' αποδέχεται και να τηρεί τις διδασκαλίες.

Θα πρέπει, επιπλέον, να καλλιεργεί την αίσθηση της πνευματικότητας, την οποία μπορεί ν' αποκτήσει κυρίως μέσω της προσευχής. Η μπαχάι Πίστη, όπως όλες οι άλλες Θεϊκές θρησκείες, έχει συνεπώς μυστικιστικό χαρακτήρα. Ο κύριος στόχος της είναι η ανάπτυξη του ατόμου και της κοινωνίας, μέσω της απόκτησης πνευματικών αρετών και δυνάμεων. Η ψυχή του ανθρώπου είναι αυτή που πρέπει να τραφεί πρώτα. Και αυτή την πνευματική τροφή μπορεί να την παρέχει καλύτερα η προσευχή. Οι νόμοι και οι θεσμοί, όπως τους βλέπει ο Μπαχαολλά, μπορεί να έχουν επίδραση μόνο όταν η εσωτερική μας πνευματική ζωή έχει τελειοποιηθεί και μεταμορφωθεί. Αλλιώς η θρησκεία θα εκφυλισθεί σε έναν απλώς και μόνο οργανισμό και θα γίνει ένα νεκρό πράγμα.

Οι πιστοί, ειδικά οι νέοι, θα πρέπει συνεπώς να συνειδητοποιήσουν πλήρως την αναγκαιότητα της προσευχής. Διότι η προσευχή είναι άκρως απαραίτητη για την εσωτερική τους πνευματική ανάπτυξη, και αυτή, όπως αναφέρθηκε ήδη, είναι η βάση και ο σκοπός της Θρησκείας του Θεού.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 8 Δεκεμβρίου 1935 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [71]

... η άνθιση της κοινότητας, ειδικά σε τοπικό επίπεδο, απαιτεί μία σημαντική βελτίωση των προτύπων συμπεριφοράς.... Περιλαμβάνει την άσκηση συλλογικής λατρείας του Θεού. Ως εκ τούτου, είναι ουσιώδες για την πνευματική ζωή της κοινότητας οι φίλοι να οργανώνουν τακτικές ευλαβικές συναντήσεις σε τοπικά μπαχάι κέντρα, όπου είναι εφικτό, ή αλλού, συμπεριλαμβανομένων και των σπιτιών των πιστών.

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, μήνυμα Ρεζβάν 1996 προς τους μπαχάι του κόσμου) [72]

Η πνευματική ανάπτυξη που δημιουργείται από τις ατομικές δεήσεις ενισχύεται από τη στοργική συναναστροφή των φίλων σε κάθε τόπο, από τη λατρεία ως κοινότητα και από την υπηρεσία προς την Πίστη και προς τους συνανθρώπους. Αυτές οι κοινοτικές πλευρές της ευσεβούς ζωής συνδέονται με τον νόμο του Μασρεκολ-Ασκάρ που παρουσιάζεται στο Κετάμπ-ε-Ακντάς.... Η διοργάνωση τακτικών συναντήσεων για λατρεία που είναι ανοικτές σε όλους και η ανάμιξη μπαχάι κοινοτήτων σε σχέδια ανθρωπιστικής υπηρεσίας αποτελούν εκφράσεις αυτού του στοιχείου της μπαχάι ζωής και ένα περαιτέρω βήμα στην εφαρμογή του Νόμου του Θεού.

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, από μία επιστολή με ημερομηνία 28 Δεκεμβρίου 1999 προς τους μπαχάι του κόσμου) [73]

Χιλιάδες και χιλιάδες, που αγκαλιάζουν την ποικιλομορφία της ανθρώπινης οικογένειας, ενασχολούνται με τη συστηματική μελέτη του Δημιουργικού Λόγου σ' ένα περιβάλλον που είναι ταυτόχρονα σοβαρό αλλά και ανυψωτικό. Καθώς μοχθούν να εφαρμόσουν μέσα από μία διαδικασία δράσης, στοχασμού και συζήτησης την ενόραση που έχουν έτσι αποκτήσει, βλέπουν την ικανότητά τους να υπηρετούν την Υπόθεση ν' ανεβαίνει σε νέα επίπεδα. Ανταποκρινόμενοι στην ενδότερη λαχτάρα κάθε καρδιάς να επικοινωνεί με τον Δημιουργό της, εκτελούν πράξεις συλλογικής λατρείας σε ποικίλα περιβάλλοντα, ενωμένοι με άλλους στην προσευχή, αφυπνίζοντας πνευματικές ευαισθησίες και σχηματίζοντας ένα πρότυπο ζωής που διακρίνεται για τον ευλαβικό της χαρακτήρα.

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, μήνυμα Ρεζβάν 2008 προς τους μπαχάι του κόσμου) [74]

Έχουμε ζητήσει από τους μπαχάι να δουν μέσα στις προσπάθειές τους της οικοδόμησης κοινότητας, τη δημιουργία ενός νέου προτύπου του πώς μπορεί να είναι η κοινωνία.... Ουσιαστικό στοιχείο αυτού του προτύπου είναι η ευλαβική συνάντηση –μία κοινοτική πλευρά της ευσεβούς ζωής και μία διάσταση της έννοιας του Μασρεκολ-Ασκάρ- που αποτελεί μία θαυμάσια ευκαιρία για την κοινότητά σας όχι μόνο να λατρεύει τον Παντοδύναμο και να επιζητήσει τις ευλογίες Του στη δική σας ζωή, αλλά και να προσφέρει στους συμπολίτες σας τις πνευματικές δυνάμεις της προσευχής, ν' αποκαταστήσει για αυτούς την αγνότητα της λατρείας, να ανάψει στις καρδιές τους την πίστη στις επιβεβαιώσεις του Θεού και να ενισχύσει σ' αυτούς, όσο και σ' εσάς τους ίδιους, την προθυμία να υπηρετούν το έθνος και την ανθρωπότητα και να δείχνουν εποικοδομητική αντοχή στο μονοπάτι της δικαιοσύνης.

Αγαπημένοι φίλοι: Οι συγκεντρώσεις που είναι αφιερωμένες στην προσευχή σε όλο τον ευλογημένο τόπο σας, σε κάθε γειτονιά, πόλη, χωριό και χωριουδάκι, και η αυξανόμενη πρόσβαση που έχουν αποκτήσει οι συμπατριώτες σας στις μπαχάι προσευχές δίνουν τη δυνατότητα στην κοινότητά σας να φέγγει το φως της ενότητας στη συγκέντρωση της ανθρωπότητας

προσφέροντας ένα μερίδιο στις προσπάθειες των ομοθρήσκων σας σε όλο τον κόσμο. Φυτέψτε, λοιπόν, τους σπόρους των μελλοντικών Μασρεκολ-Ασκάρ προς όφελος όλων, και ανάψτε αμέτρητους φάρους φωτός ενάντια στο σκότος του μίσους και της ανισότητας.

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, από μία επιστολή με ημερομηνία 18 Δεκεμβρίου 2014 στους μπαχάι του Ιράν) [75]

Η συστηματική επιδίωξη του Σχεδίου σε όλες τις διαστάσεις του προκαλεί ένα πρότυπο συλλογικής προσπάθειας που διακρίνεται όχι μόνο για την αφοσίωσή του στην υπηρεσία, αλλά και για την προσέλευσή του στη λατρεία. Η εντατικοποίηση της δράσης που απαιτούν τα επόμενα πέντε χρόνια θα ενισχύσει περαιτέρω την ευλαβική ζωή που τη μοιράζονται εκείνοι που υπηρετούν ο ένας πλάι στον άλλον σε συμπλέγματα σε όλο τον κόσμο. Αυτή η διαδικασία εμπλουτισμού είναι ήδη πολύ εξελιγμένη: παρατηρήστε, για παράδειγμα, πώς οι συναντήσεις λατρείας έχουν ενσωματωθεί στον πυρήνα της κοινοτικής ζωής. Οι ευλαβικές συγκεντρώσεις είναι περιστάσεις όπου οποιαδήποτε ψυχή μπορεί να συμμετάσχει, να εισπνεύσει ουράνιες ευωδίες, να βιώσει τη γλυκύτητα της προσευχής, να διαλογιστεί τον Δημιουργικό Λόγο, να μεταφερθεί πάνω στις φτερούγες του πνεύματος και να επικοινωνήσει με τον ένα Αγαπημένο. Δημιουργούνται αισθήματα αδελφότητας και κοινού σκοπού, ιδιαίτερα στις πνευματικά ανεβασμένες συζητήσεις που προκύπτουν φυσιολογικά σε τέτοιες ώρες και στις οποίες «η πόλη της ανθρώπινης καρδιάς» μπορεί ν' ανοίξει. Συγκαλώντας μία συνάντηση λατρείας όπου ενήλικες και παιδιά όλων των καταβολών είναι ευπρόσδεκτοι, αφυπνίζεται το πνεύμα του Μασρεκολ-Ασκάρ σε κάθε τόπο. Η βελτίωση του ευλαβικού χαρακτήρα μιας κοινότητας έχει επίσης επίδραση πάνω στη Γιορτή Δεκαενέα Ημερών και μπορεί να γίνει αισθητή σε άλλες στιγμές που μαζεύονται οι φίλοι μαζί.

(Παγκόσμιος Οίκος Δικαιοσύνης, από μία επιστολή με ημερομηνία 29 Δεκεμβρίου 2015 προς το Συνέδριο του Σώματος των Ηπειρωτικών Συμβούλων) [76]

Περαιτέρω Θεωρήσεις

Προσευχές και Θεραπεία

Στη διάρκεια της ικεσίας σου στον Θεό και της απαγγελίας σου, «Το Όνομά Σου είναι η θεραπεία μου,» σκέψου πώς ευφραίνεται η καρδιά σου, πώς χαίρεται η ψυχή σου από το πνεύμα της αγάπης του Θεού και το μυαλό σου προσελκύεται από τη Βασιλεία του Θεού! Από αυτές τις έλξεις η ικανότητα και οι δυνατότητες κάποιου αυξάνονται. Όταν μεγαλώνει το δοχείο αυξάνεται το νερό, και όταν η δίψα μεγαλώνει η ευεργεσία του νέφους γίνεται ευάρεστη στην προτίμηση του ανθρώπου. Αυτό είναι το μυστήριο της ικεσίας και η σοφία της έκφρασης των αναγκών κάποιου.

(Αναφορά των λόγων του Αμπντολ-Μπαχά όπως παρατίθενται στο Μπαχαολλά και η Νέα Εποχή) [77]

Ω δούλα του Θεού! Οι προσευχές δίνονται μέσω των οικουμενικών Φανερώσεων του Θεού. Ωστόσο, εκεί όπου η επιθυμία είναι η απόκτηση υλικών πραγμάτων, ακόμη κι αν πρόκειται για αδιάφορους, αν ικετεύουν, εκλιπαρώντας ταπεινά για τη βοήθεια του Θεού- ακόμη και η δική τους προσευχή έχει επίδραση.

...

Ω δούλα του Θεού! Οι προσευχές που έχουν αποκαλυφτεί για να ζητήσουν θεραπεία ισχύουν τόσο για τη σωματική όσο και για την πνευματική θεραπεία. Να τις απαγγέλλεις, λοιπόν, για να θεραπευτεί τόσο η ψυχή όσο και το σώμα. Αν η θεραπεία είναι σωστή για τον ασθενή, βεβαίως θα χορηγηθεί. Αλλά για κάποια πάσχοντα άτομα, η θεραπεία θα ήταν μόνο αιτία άλλων δεινών και επομένως η σοφία δεν επιτρέπει μία καταφατική απάντηση στην προσευχή.

Ω δούλα του Θεού! Η δύναμη του Αγίου Πνεύματος θεραπεύει τόσο τις σωματικές όσο και τις πνευματικές ασθένειες.

(Αμπντολ-Μπαχά, Selections from the Writings of Abdu'l-Bahá, no. 139) [78]

Το πνεύμα έχει επιρροή. Η προσευχή έχει πνευματική επίδραση. Επομένως, προσευχομάστε, «ω Θεέ! Θεράπευσε αυτό τον ασθενή!» Πιθανόν ο Θεός θα απαντήσει. Έχει σημασία ποιος προσεύχεται; Ο Θεός θα απαντήσει στην προσευχή κάθε υπηρέτη αν αυτή η προσευχή είναι επιτακτική. Το έλεός Του είναι τεράστιο, απεριόριστο. Απαντάει στις προσευχές όλων των υπηρέτων Του. Απαντάει στην προσευχή αυτού του φυτού. Το φυτό πιθανόν προσεύχεται, «ω

Θεέ! Στείλε μου βροχή!» Ο Θεός απαντάει στην προσευχή και το φυτό μεγαλώνει. Ο Θεός θα απαντήσει σε όλους.

(Αμπντολ-Μπαχά, *The Promulgation of Universal Peace: Talks delivered by Abdu'l-Bahá during His visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2007), p. 345) [79]

Τελικά η θέληση του Θεού που είναι προκαθορισμένη για μας είναι αυτή που θα ισχύσει, αλλά έχουμε τη διαβεβαίωση ότι η προσευχή για τους αρρώστους είναι αποτελεσματική και συχνά εισακούεται. Μπορεί να πάρει χρόνο, αλλά πρέπει να έχουμε πίστη.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 8 Νοεμβρίου 1931 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [80]

Χάρηκε που άκουσε ότι έχετε πλήρως αναρρώσει τώρα και είστε πάλι δραστήριος στο σημαντικό έργο σας για την Πίστη. Ωστόσο, δε θα πρέπει να παραμελείτε την υγεία σας αλλά να τη θεωρείτε σαν ένα εργαλείο που σας δίνει την ικανότητα να υπηρετείτε. Το σώμα μοιάζει με άλογο που μεταφέρει την προσωπικότητα και το πνεύμα κι έτσι θα πρέπει να φροντίζεται καλά για να μπορεί να εκτελεί το έργο του! Θα πρέπει να προστατεύετε τα νεύρα σας και να αναγκάσετε τον εαυτό σας να αφιερώνει χρόνο όχι μόνο για προσευχές και διαλογισμό, αλλά και για πραγματική ξεκούραση και χαλάρωση. Δε χρειάζεται να προσευχόμαστε και να διαλογιζόμαστε για ώρες προκειμένου να γίνουμε πνευματικοί.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 23 Νοεμβρίου 1947 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [81]

Ο Σόγι Εφέντι χάρηκε που άκουσε ότι οι προσευχές των φίλων είχαν μία τόσο ευεργετική επίδραση πάνω στη θεραπεία του κυρίου Η προσευχή είναι μία σκάλα πάνω στην οποία η ψυχή ανεβαίνει στον Ουρανό. Είναι ένας σύνδεσμος με τα πνευματικά βασίλεια, κι αν χρησιμοποιηθεί με πραγματική αφοσίωση, βάζει τις πνευματικές δυνάμεις να βοηθήσουν και να συνδράμουν τους πιστούς σ' αυτό τον κόσμο.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 28 Μαρτίου 1953 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς μερικούς πιστούς) [82]

Η Σπουδαιότητα της Αποστήθισης

Θα πρέπει να αποστηθίζουμε τα Απόκρυφα Λόγια, ν' ακολουθούμε τις εντολές και τις νουθεσίες του Απαράμιλλου Κυρίου και να συμπεριφερόμαστε μ' έναν τρόπο που αρμόζει στην υποτέλειά μας στο κατώφλι του ενός αληθινού Θεού.

(Αμπντολ-Μπαχά, από μία Πινακίδα-μεταφρασμένη από τα περσικά) [83]

Όταν οι καρδιές σας είναι ολοκληρωτικά προσελκυσμένες στον ένα αληθινό Θεό, θα αποκτήσετε θεϊκή γνώση, θα παρατηρήσετε τις αποδείξεις και τις μαρτυρίες και θα απομνημονεύσετε τις χαρμόσυνες ειδήσεις αναφορικά με τη Φανέρωση της Ωραιότητας του Παντελεήμονα, όπως αναφέρονται στις ουράνιες Γραφές. Τότε θα παρατηρήσετε πόσο θαυμάσιες είναι οι επιβεβαιώσεις Του και πόσο ευσπλαχνική είναι η βοήθειά Του.

(Αμπντολ-Μπαχά, από μία Πινακίδα-μεταφρασμένη από τα περσικά) [84]

Ο Φύλακας χάρηκε πραγματικά όταν έμαθε ότι ήδη έχετε αρχίσει να διαβάζετε μερικά μπαχάι βιβλία και θα σας συμβούλευε ειδικά να προσπαθήσετε να απομνημονεύσετε ορισμένα κείμενα από τις Γραφές του Μπαχαολλά και ειδικότερα, μερικές από τις προσευχές Του. Αυτή η μόρφωση αναμφίβολα θα σας βοηθήσει τρομερά στις μελλοντικές μελέτες που θα κάνετε για την Υπόθεση και θα βοηθήσει σημαντικά στο να εμβαθύνετε και να εμπλουτίσετε τη δική σας πνευματική ζωή τώρα.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 10 Απριλίου 1939 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [85]

Το Αντικείμενο της Δέησής μας

Ενώ προσεύχεται κανείς, θα ήταν καλύτερα να στρέφει τις σκέψεις του στη Φανέρωση, καθώς συνεχίζει, στον άλλο κόσμο, να είναι το όργανο της επικοινωνίας μας με τον Παντοδύναμο. Μπορούμε, ωστόσο, να προσευχόμαστε κατευθείαν στον Ίδιο τον Θεό.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 27 Απριλίου 1937 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο της Ινδίας και της Βερμανίας) [86]

Ρωτήσατε αν οι προσευχές μας περνούν πέρα από τον Μπαχαλλά: όλα εξαρτώνται από το αν προσευχόμαστε σ' Αυτόν κατευθείαν ή μέσω Αυτού στον Θεό. Μπορούμε να κάνουμε και τα δύο και μπορούμε επίσης να προσευχόμαστε κατευθείαν στον Θεό, αλλά οι προσευχές μας θα ήταν σίγουρα πιο αποτελεσματικές και διαφωτιστικές αν απευθύνονται σ' Αυτόν μέσω της Φανέρωσής Του, τον Μπαχαλλά.

Σε καμία περίπτωση, ωστόσο, δεν μπορούμε ενώ επαναλαμβάνουμε τις προσευχές, να εισάγουμε το όνομα του Μπαχαλλά όπου χρησιμοποιείται η λέξη «Θεός». Αυτό θα ισοδυναμούσε με βλασφημία.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 14 Οκτωβρίου 1937 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [87]

Σχετικά με την ερώτησή σας: δεν πρέπει να είμαστε άκαμπτοι όσον αφορά την προσευχή: δεν υπάρχει μια σειρά κανόνων που τη διέπουν. Το σημαντικό πράγμα είναι ότι πρέπει ν' αρχίσουμε με τη σωστή έννοια του Θεού, της Φανέρωσης, του Αμπντολ-Μπαχά, του Φύλακα –μπορούμε να στρεφόμαστε, με τη σκέψη, σε οποιονδήποτε από αυτούς όταν προσευχόμαστε. Για παράδειγμα, μπορείτε να ζητήσετε από τον Μπαχαλλά κάτι, ή, σκεφτόμενοι Αυτόν, να το ζητήσετε αυτό από τον Θεό. Το ίδιο ισχύει για τον Αμπντολ-Μπαχά και τον Φύλακα. Μπορείτε να στραφείτε με τη σκέψη σε οποιονδήποτε από αυτούς και μετά να ζητήσετε τη μεσολάβησή τους, ή να προσευχηθείτε απευθείας στον Θεό. Εφόσον δε συγχέετε τη στάθμη τους και δεν τους εξισώνετε όλους, δεν έχει πολλή σημασία πώς προσανατολίζετε τις σκέψεις σας.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 24 Ιουλίου 1946 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [88]

Αν νιώθετε ότι χρειάζεστε να φαντάζεστε κάποιον όταν προσεύχεστε, σκεφτείτε τον Αμπντολ-Μπαχά. Μέσω Εκείνου μπορείτε να απευθύνεστε στον Μπαχαλλά. Βαθμιαία προσπαθήστε να σκέφτεστε τις ιδιότητες της Φανέρωσης και με αυτό τον τρόπο η νοητική μορφή θα ξεθωριάσει, διότι πάνω απ' όλα, δεν έχει σημασία το σώμα, το Πνεύμα Του είναι αυτό που είναι το ουσιαστικό, το παντοτινό στοιχείο.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 31 Ιανουαρίου 1949 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [89]

... το Πνεύμα του Θεού φτάνει σ' εμάς μέσω των Ψυχών των Φανερώσεων. Πρέπει να μάθουμε να επικοινωνούμε με τις Ψυχές Τους και αυτό φαίνεται πως έκαναν οι μάρτυρες και αυτό τους έδωσε τέτοια έκσταση χαράς που εκμηδενίστηκε η ζωή. Αυτός είναι ο πραγματικός μυστικισμός και η απόκρυφη, εσωτερική έννοια της ζωής, από την οποία έχει απομακρυνθεί τόσο πολύ η ανθρωπότητα σήμερα.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 28 Ιουλίου 1950 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς το Τοπικό Πνευματικό Συμβούλιο του Μάντσεστερ, Αγγλία) [90]

Αναφορικά με το ερώτημά σας: ο Μπαχαλλά, φυσικά, δεν είναι ο Θεός και ούτε ο Δημιουργός, αλλά μέσω Αυτού μπορούμε να γνωρίσουμε τον Θεό και λόγω αυτής της θέσης του Θεού Μεσολαβητή, κατά κάποια έννοια, Αυτός (ή οι άλλοι Προφήτες) είναι όλα όσα μπορούμε να γνωρίζουμε για εκείνη την Απεριόριστη Ουσία που είναι ο Θεός. Συνεπώς, απευθυνόμαστε στην προσευχή και στη σκέψη σ' Αυτόν, ή μέσω Αυτού σ' εκείνη την Απεριόριστη Ουσία πέρα από Αυτόν.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 4 Ιουνίου 1951 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς κάποιους πιστούς) [91]

Δεν πρέπει να προσευχόμαστε στον Φύλακα σαν να ήταν ο Θεός. Σε οποιονδήποτε στρεφόμαστε όταν προσευχόμαστε, πρέπει να έχουμε τη σωστή αντίληψη περί της στάθμης αυτού

του ατόμου: ο Μπαχαλλά ως η Υπέρτατη Φανέρωση του Θεού, ο Αμπντολ-Μπαχά ως ο Τέλειος Άνθρωπος, το Κέντρο της Συνθήκης, ο Φύλακας όπως έχουν οριστεί οι αρμοδιότητές του στη Διαθήκη του Αμπντολ-Μπαχά. Απλώς χρειάζεται οι φίλοι να διαβάζουν τις Γραφές. Οι απαντήσεις βρίσκονται όλες εκεί μέσα. Δεν έχουμε ιερείς σ' αυτή την Πίστη για να ερμηνεύουν ή ν' απαντούν για μας.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 23 Απριλίου 1957 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς κάποιους πιστούς) [92]

Επιπρόσθετα Κείμενα

Συγκατάλεγγέ τον, λοιπόν, ω Θεέ μου, σ' αυτούς που τίποτε δεν τους έχει αποτρέψει από το να βλέπουν την ωραιότητά Σου, ή από το να διαλογίζονται τις θαυμαστές ενδείξεις του παντοτινού Σου έργου, έτσι ώστε να μην έχει συντροφικότητα με κανέναν άλλον εκτός από Εσένα και να μη στρέφεται σε κανέναν άλλον εκτός από Εσένα και να μην ανακαλύπτει σε οτιδήποτε έχει δημιουργηθεί από Εσένα στα βασίλεια της γης και του ουρανού τίποτα εκτός από τη θαυμαστή Σου Ωραιότητα και την αποκάλυψη της λάμψης του προσώπου Σου, και να βυθιστεί τόσο πολύ κάτω από τους κυματίζοντες ωκεανούς της υπερέχουσας πρόνοιάς Σου και τις ορμητικές θάλασσες της άγιας ενότητάς Σου, που να ξεχάσει κάθε μνεία εκτός από τη μνεία της υπερβατικής Σου μοναδικότητας, και να εξαφανίσει από την ψυχή του τα ίχνη όλων των φαύλων προτάσεων, ω Συ στα χέρια του Οποίου βρίσκονται τα βασίλεια όλων των ονομάτων και ιδιοτήτων!

(Μπαχαλλά, Prayers and Meditations be Baha'u'llah, CLXXXIV) [93]

Διδάξτε τα παιδιά σας έτσι ώστε να αναγιγνώσκουν τους θεϊκούς στίχους κάθε πρωί και βράδυ. Ο Θεός έχει καθορίσει σε κάθε πατέρα να εκπαιδεύει τα παιδιά του, τόσο τα αγόρια όσο και τα κορίτσια, στις επιστήμες και στα ήθη, στις τέχνες και στα επαγγέλματα.

(Μπαχαλλά, από μια Πινακίδα –μεταφρασμένη από τα αραβικά) [94]

Λάτρευε τον Θεό με τέτοιο τρόπο που αν η λατρεία σου σε οδηγήσει στη φωτιά, να μην επέλθει καμιά αλλαγή στην αφοσίωσή σου, το ίδιο κι αν η ανταμοιβή σου είναι ο παράδεισος. Τέτοια μόνο θα πρέπει να είναι η λατρεία που αρμόζει στον Έναν Αληθινό Θεό. Αν Τον λατρεύεις από φόβο, τούτο θα είναι ανάρμοστο στην καθαγιασμένη Αυλή της παρουσίας Του και δε θα μπορούσε να θεωρηθεί ως μια πράξη αφιερωμένη από σένα στη Μοναδικότητα της Ύπαρξής Του. Ή αν προσβλέπεις στον παράδεισο και Τον λατρεύεις τρέφοντας μια τέτοια ελπίδα, τότε κάνεις τη δημιουργία του Θεού συνέταιρό Του παρά το γεγονός ότι ο παράδεισος είναι ποθητός στους ανθρώπους.

(Μπαμπ, Επιλογή από τις Γραφές του Μπαμπ, κεφ. 14, σ. 15-6, εκδόσεις Αηδόνη, 2012) [95]

Αρμόζει στον υπηρέτη, μετά από κάθε προσευχή, να ικετεύσει το Θεό να χαρίσει έλεος και συγχώρεση στους γονείς του. Ευθύς η φωνή του Κυρίου θα υψωθεί: 'Χιλιάκις παραπάνω από αυτό που έχεις ζητήσει για τους γονείς σου θα είναι η ανταμοιβή σου!' Ευλογημένος είναι αυτός που θυμάται τους γονείς του κατά την επικοινωνία του με τον Θεό. Δεν υπάρχει, αληθώς, κανένας Θεός εκτός απ' Αυτόν, τον Δυνατό, τον Πολυαγαπημένο.

(Μπαμπ, Επιλογή από τις Γραφές του Μπαμπ, κεφ. 23, σ. 19) [96]

Ω Κύριε! Σε αυτή τη Μέγιστη Αποκάλυψη αποδέχεσαι τη μεσολάβηση των παιδιών για λογαριασμό των γονέων τους. Αυτό είναι ένα από τα ιδιαίτερα απεριόριστα δώρα αυτής της Αποκάλυψης. Συνεπώς, ω Συ Αγαθέ Κύριε, αποδέξου την παράκληση αυτού του υπηρέτη Σου στο κατώφλι της μοναδικότητάς Σου και βύθισε τον πατέρα του στον ωκεανό της χάρις Σου, επειδή αυτός ο γιος έχει εγερθεί να Σου προσφέρει υπηρεσία και καταβάλλει συνεχώς προσπάθεια στο μονοπάτι της αγάπης Σου. Αληθινά, Συ είσαι ο Δότης, ο Συγχωρών και ο Αγαθός!

(Αμπντολ-Μπαχά, στο Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and Abdu'l-Bahá (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002) p.63) [97]

Ρώτησες για τα υλικά μέσα και την προσευχή. Η προσευχή μοιάζει με το πνεύμα και τα υλικά μέσα είναι σαν το ανθρώπινο χέρι. Το πνεύμα λειτουργεί με τη μεσολάβηση του χεριού. Παρόλο που ο ένας αληθινός Θεός είναι ο Παρέχων στους Πάντες, η γη είναι το μέσο που παρέχει

συντήρηση. «Ο ουρανός σας συντηρεί»⁵ αλλά όταν ορίζεται η συντήρηση τότε γίνεται διαθέσιμη, όποια κι αν είναι τα μέσα. Όταν ο άνθρωπος αρνείται να χρησιμοποιήσει υλικά μέσα, είναι σαν τον διψασμένο που επιζητεί να σβήσει τη δίψα του με μέσα άλλα εκτός από το νερό ή άλλα υγρά. Ο Παντοδύναμος Κύριος είναι ο χορηγός του νερού και ο δημιουργός του και έχει ορίσει ώστε να χρησιμοποιείται για να σβήσει τη δίψα του ανθρώπου, αλλά η χρήση του εξαρτάται από τη Βούλησή Του. Αν δεν συμμορφώνεται με τη Βούλησή Του, ο άνθρωπος πλήττεται από μια δίψα που οι ωκεανοί δεν μπορούν να σβήσουν.

(Αμπντολ-Μπαχά, από μια Πινακίδα –μεταφρασμένη από τα περσικά) [98]

Αναφορικά με την ερώτησή σας για την αξία της διαίσθησης σαν πηγή καθοδήγησης για το άτομο: η απόλυτη πίστη στις διαισθητικές μας δυνάμεις είναι κάτι ασύνετο, αλλά μέσω καθημερινής προσευχής και συνεχιζόμενης προσπάθειας, μπορεί κανείς να ανακαλύψει, αν και όχι πάντα και πλήρως, τη θέληση του Θεού διαισθητικά. Σε καμία περίπτωση, ωστόσο, δεν μπορεί ένας άνθρωπος να είναι απολύτως βέβαιος ότι αναγνωρίζει τη θέληση του Θεού, ασκώντας τη διαίσθησή του. Συμβαίνει συχνά το τελευταίο να καταλήγει εντελώς σε παρερμηνεία της αλήθειας και έτσι γίνεται μια πηγή πλάνης παρά καθοδήγησης.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 29 Οκτωβρίου 1938 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [99]

... ο Φύλακας νιώθει πως θα ήταν καλύτερα είτε για τις μητέρες των μπαχάι παιδιών, είτε για κάποια Επιτροπή που θα μπορούσε να της αναθέσει το έργο το Συμβούλιό σας, να επιλέξουν αποσπάσματα από τα Ιερά Λόγια για να χρησιμοποιηθούν από το παιδί παρά κάτι αυτοσχέδιο. Φυσικά η προσευχή μπορεί να είναι κάτι καθαρά αυθόρμητο, αλλά πολλές από τις προτάσεις και τις σκέψεις που συνδυάζονται στις μπαχάι Γραφές που έχουν ευλαβικό χαρακτήρα είναι ευκολονόητες και ο αποκαλυμμένος Λόγος είναι προικισμένος με μια δική του δύναμη.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 8 Αυγούστου 1942 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς το Εθνικό Πνευματικό Συμβούλιο των Βρετανικών Νήσων) [100]

Η ανάγκη είναι πολύ μεγάλη, παντού στον κόσμο, μέσα και έξω από την Πίστη, για μια πνευματική επίγνωση που θα διαποτίζει και θα κινητοποιεί τη ζωή των ανθρώπων. Κανένα ποσοστό διαχειριστικής διαδικασίας ή προσκόλλησης σε κανόνες δεν μπορεί να πάρει τη θέση αυτού του χαρακτηριστικού ψυχής, αυτής της πνευματικότητας που είναι η ουσία του ανθρώπου.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 25 Απριλίου 1945 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [101]

... καθώς η Υπόθεση αγκαλιάζει μέλη όλων των φυλών και θρησκειών, θα πρέπει να προσέχουμε να μην εισάγουμε σ' αυτήν τα έθιμα των προηγούμενων πιστεύω μας. Ο Μπαχαολλά μας έχει δώσει τις υποχρεωτικές προσευχές, επίσης προσευχές για πριν τον ύπνο, για ταξιδιώτες, κλπ. Δε θα πρέπει να εισάγουμε μια καινούρια σειρά προσευχών που δεν έχει προσδιορίσει, αφού μας έχει δώσει ήδη τόσες πολλές, για τόσες πολλές περιστάσεις.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 27 Σεπτεμβρίου 1947 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [102]

Προτείνει ότι, επιπρόσθετα στο συνηθισμένο διδασκαλικό σας έργο εδώ, να φροντίσετε να προσεύχεστε φλογερά όχι μόνο για την επιτυχία γενικά, αλλά και για να σας στείλει ο Θεός ψυχές που είναι έτοιμες. Υπάρχουν τέτοιες ψυχές σε κάθε πόλη, αλλά δεν είναι εύκολο να τις βρούμε και να κάνουμε τη σωστή επαφή μαζί τους.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 18 Μαρτίου 1950 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς το Τοπικό Πνευματικό Συμβούλιο του Πούντα Αρένας, Χιλή) [103]

Αναφορικά με την ερώτησή σας για την προσευχή και το γεγονός ότι μερικά από τα προβλήματά μας δε λύνονται μέσω προσευχής, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η ζωή μας φέρνει πολλές καταστάσεις, μερικές από τις οποίες είναι δοκιμασίες που στέλνονται από τον Θεό για να εκπαιδεύσουν τον χαρακτήρα μας, μερικές από τις οποίες είναι τυχαίες επειδή ζούμε στον κόσμο της φύσης και υποκειμέθα στα ατυχήματα του θανάτου, των ασθενειών, κλπ., και μερικές

από τις οποίες προκαλούμε εμείς οι ίδιοι στον εαυτό μας από απερισκεψία, εγωισμό ή από άλλες ανθρωπίνες αδυναμίες.

Δεν είναι σωστό να λέμε ότι επειδή κάποιος αγαπημένος πεθαίνει, ή δε θεραπεύεται από μια αρρώστια, ή δε λύνεται κάποιο πρόβλημα, ότι ο Θεός δεν απάντησε στην προσευχή μας, ή ότι δεν προσευχηθήκαμε σ' Αυτόν έτσι που να λάβουμε μια ευνοϊκή απάντηση. Μπορεί αυτό για το οποίο προσευχηθήκαμε να μην ήταν η Θέληση του Θεού ή να ήταν το αποτέλεσμα ενός ατυχήματος και να επέφερε ανεπανόρθωτη κατάληξη όπως θάνατο ή αρρώστια ή χρεωκοπία κλπ.

Όπως λέτε, μερικές φορές οι μπαχάι νομίζουν ότι εκτελούν τη Θέληση του Θεού κι όμως βλέπουμε ότι τα αποτελέσματα είναι πολύ άσχημα. Πρέπει επομένως, να υποθέσουμε ότι ξεγελάνε τον εαυτό τους πιστεύοντας ότι η απόφασή τους και η πορεία της δράσης τους ήταν σύμφωνα με τη Θέλησή Του. Όλο αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να κάνουμε δεήσεις στον Θεό, αλλά πάντοτε με την επιφύλαξη ότι θα προτιμήσουμε τη Θέλησή Του από τη δική μας. Θα πρέπει επίσης να ζούμε σύμφωνα με τους Νόμους των Διδασκαλιών Του, διότι όσο περισσότερο το κάνουμε αυτό, τόσο πιο πολύ παραδειγματικοί πιστοί γινόμαστε, τόσο πιο πολύ σίγουροι θα είμαστε ότι λαμβάνουμε έναν μεγαλύτερο βαθμό από την καθοδήγησή Του.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 18 Μαρτίου 1951 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς έναν πιστό) [104]

Ο Φύλακας θα προσευχηθεί για την αναζωογόνηση των ψυχών σας, την αποκάλυψη των θείων μυστηρίων και τις ευλογίες του Αγίου Πνεύματος. Το Άγιο Πνεύμα είναι αυτό που δίνει καινούργια ζωή, και αυτό υπάρχει σήμερα σε μεγάλη αφθονία στις Γραφές του Μπαχαλλά. Τα Λόγια και οι Διδασκαλίες Του είναι το Ύδωρ και η Ζωή και η συντήρηση της πνευματικής ανάπτυξης. Επομένως πρέπει να μελετάτε τον Λόγο προσεχτικά, να κάνετε διαλογισμό πάνω στη σημασία του και, αφού θα σας έχει αγγίξει το πνεύμα του, συνδέσετε το μυαλό και την καρδιά σας με την αύρα του και τότε ο δρόμος θα φανεί ξεκάθαρα και οι πύλες θα ανοίξουν.

(Από μία επιστολή με ημερομηνία 11 Ιουνίου 1956 γραμμένη εκ μέρους του Σόγι Εφέντι προς μία μπαχάι ομάδα μελέτης στο Columbus, Ohio) [105]